

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: *سؤال جواب فقه مدرسه لیسون*

مؤلف: *میرزای شیرازی تبریزی*

مترجم:

شماره قفسه: *۱۴۳۷۱*

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۸۹۸۴۹

خطی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

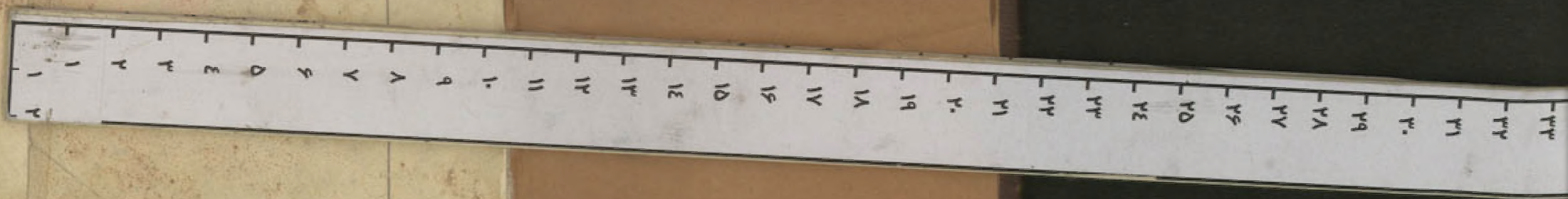
۱۴۳۷۲

۲
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

سیرا سیرا ۵۰۰

۱۴۲۷
۸۹۸۶۹

و بعد عین بلقیع الرحمن
 زال که خداوند است عجب و عجب
 از خداوند است از اینی ملک و دولت
 لحظ فقره و اعلم العالی و الجلی
 بر از سر از سر الله تعالی حفظ الله
 فی جمیع البلیات و الامراض
 بر آن کرده خداوند از حوائج
 فخری و از آنکه الله تعالی
 قاتل کفر و کفر از این عالم

مسئله نزال عین نجاست از حیوان طاهر
 غیر انسان سطر است یا نه جواب انشاء الله
 بعد از نزال عین حکوم بطهارت مسئله
 شخصی مدتی نماز جماعت کرده و قصد
 این بود که اگر در هر که ع به امام نرسد نماز

بر هم نرند نماز نش صح است یا نه جواب
 آنچه خجالتاً بنظر میآید چیست انشاء الله
 مسئله شخصی نماز قضا بر نمره در هر حال
 قوه ندارد که خود بکند آیا قبل از فوت
 مستی اند نایب بگیرد عجزه نماز حاکم قضا
 جواب نمیشود باید بقدر مقدور خود بکند
 مسئله شخصی حج بکردن ادست و قوه
 و توانائی ندارد که حج برود آیا میتواند
 نایب بگیرد در حیات حج جواب اگر برود
 حج مستقر شده بود و نایب نیست
 و نمیتواند برود باید نایب بگیرد مسئله

حوضی از مسین و آب مبارک و لیکن یک سمت
حوضی با مهر و آهک مغسوب و در دست شده
لیکن در وقت وضو کردن صحت در هر حوضی
و محل جلوس مبارکست و همچنین محل مرآتین
هم مبارکست آیا وضو صحیح است یا باطل
جواب اگر محل وضو آب مرآتین مبارکست
و غایب از حوضی و مخصوص نیست آب
حوضی که اگر بخواند دیگر هست که وضو بگیرد
وضو صحیح است اگر آب از حوضی در زمان
دیگر کند اشکالی در صحت وضو نیست
مسئله از مسین نجفی که با مرآت نمیکرد و آفتاب

نمیآید مثل تحت ظا یا بسیار شستن آب
بر آن تا فرا گیرد و کند شستن تا نجس شود و وضو
پاکست یا نه و هر فرضی عدم طهارت بکونه
باید پاک بود غیر کف دست جواب اگر مسیت
که غسل در مرآت همان پاکست همیشه بآب قلیل و اگر
ط صلب است در مرتبه آب بر آن بر نزنند تا شستنی
شود و هر دفعه غسل اش را بگیرند اگر چه با آنکه
کرد الحی در یک گوشه اش بکند که غسل در آن
حجج شود بعد که در آنجا آب طاهر بکشد و الله اعلم
مسئله آفتاب من بین مرا که خشت و آجر و سنگ
و فرش کرده است مطهر است یا و در
و او و وسی و سبزه مغسوب در حکم مسیت است

جواب مظهر علی اینها هست مسئله
آشیاء با لایحه مضاد مثل لارب و شیر و امثال
اینها اگر بر وجه ششیم باشد نجاست از تحت
البصوت سرایت میکند یا مسئله از لارب است
بدست کافر لارب میدهد لارب است
یا کسب یا نه جواب سرایت نمیکند والله العالم
مسئله در بلدی عادل جمع نمیرسد و شقاق
هم بین الرزحین جمع رسیده که از بدست
انزطروت چه باید کرد و طروت که اهل سنت
میدهند باین نحو که میگوید مطلق بزوجه
بفارسسی که تو زوجه خود را مطلق کنست
کردی زوجه سیکو به بفارسسی یا آیا چه

جواب در طروت حفور دو عادل معتبر است
علوه معتبر است دیگر بر وجه سبیل دیگر نمایند که عادل
درا و باشد و بطروت اهل سنت نیست نه معتبرند
اکتفا بکنه طروت به حد علی با طروت که آنجا طروت
خود آنچه شرع آنجا است نه لهای خود را طروت
گویند با عادل طروت صحیح میکنم یعنی بعد از
عده تزویج میکنم آن نه لهای عجمه خود و جهت غیر عرف
مسئله شخصی میداند که طروت در حفور عدلین
که داده اند عادل نیستند آیا میتواند آن ضعیف را
جهت خود یا جهت غیر عقد نماید یا جواب نمیتواند
مسئله بلدی که آب رودخانه یا هر کی میتواند
حفور نهد یا نه و آبها جهت امری خود برد بدو اذن

حکم ششیم یا موقوف بذات مالکست جواب
فلا حظ الیه نیست که عذر آنرا در وقتها ترخیص
بر اذن حاکم باشد اگر مانع دیگرند ^{بشد}
مسئله ثانی در شخصی قضا شده است
و قضای دیگرند آیا بعد از ثانی ظهر
قضاء محض را بخواند و بحد قضاء ظهر و عصر
بانیست ^{باید} یا نه ^{باید} جواب اگر وقت
معلوم نیست اگر چه سواقی احتیاط است لیکن
اگر وقت معلوم است بنمایند در وقت بجا آورده
قضاها این را نیز در محل خودش بکند مسئله
در بلدی بعضی اشخاص قائلند که شیعه اگر نماز
و لحاظ و تفرغ نماز و سایر معاصی را بکند و بترجم

بمیرد اهل فحاشات است نه در آن شفاعت ^{مسئله}
مذاهب ششالی حال اوست و اگر این منهاج را
سر تکسب نشود خود را اهل فحاشات و محتاج
بشفاعت نمیخواند بجز آریا یا این طایفه باریات
باز طریقت طایفه است یا نه جواب جانبی است
چون معلوم نیست این مقال کفر باشد مسئله
در بلدی ظن آنجا نیست غالب مردم محبت
وکی آنرا اجتناب عشر شدید است یا
هجرت از آن بلد واجبست یا نه جواب بجز
مظنه حکم به فحاشست نمیشود ^{مسئله} در بلد
قصاب اهل سنت است و کشتن گوسفند را
نمیشوند و بجهان کار که سپهر پرده اند بپوست

گشتند و قطعه و قطعه که در ده بیرون شدند و شخصی از آن گمان
 گرفته و طبعی که در عقیده آنم که گوشت را بظاهر شرعی
 کرده یا نه و شخصی را بخیانت حبس کرده آیا خوردن
 آن طعام جائز است یا نه جواب بجز و مفلس است
 حکم پنجاست نمیتوان عقد مسئله حتی در طریقی
 عقد جائز است یا نه و علی الشان حل بحقیق معقد
 الکفایه ام بحری فی طی القصور جواب در نگاه
 محل احتیاط است و در باقی عیب ندارد مسئله
 طرف راست است به فضل موش روی او میافتد
 آیا ناست نجس است یا نه و هکذا امر و عن سببه
 جواب و فضل و بعضی از اطراف بر دامن باقی
 پاکست مسئله ضرب که بغار سی او را چلیا
 میگیرند و ضربه که بغار سی او را بجه میگیرند

جائز است تا دام
 بجای نماند

صاحب فرض سناکر اند یا نه و حیثیت ایشان چیست
 یا بحسن جواب پاکست مسئله بین مرغی که نمید
 حلال گوشت است یا حرام گوشت یا غمان گذار چگونه
 است و هکذا استخوان جواب بعید نیست که جانین
 نباشند اگر چه احتیاط در اجتناب است مسئله بحول
 بحسن که در حبیب غمان گذار باشد مثل فلوس و کباب
 و مرغی که بحسن نباشند چگونه است جواب در آنچه
 صدق کنند که غمان در آن کرده احتیاط نمایند و آنچه
 صدق نمیکند مثل اینکه در تله آن باشد و در ملکیت
 که عیب نداشته باشد مسئله در واجبات مخیره
 مثل وجوب حمد تنهات و تسبیح اربعه در رکعت بیستم و چهارم
 و ذکر صغیر و کبیر در رکوع و سجود و طبعی بعضی جائز است
 یا سبکه یکبار بقصد و حجب و بیکبار بقصد قربت بخواند یا نه

جواب جوان طاهر است در هر کوی و سنجد لیکن
در حد و قیاس احتیاط کند با اینکه اگر بعضی خواهند
محمد مخفی افند مسئله در خانه وحشت هم عدالت
استقامت است با نوب و هر کس میتوان داد جواب عدالت
در هر حال مثل معبر نیست چه ضایقه که معتبر باشد و فوق
نظر می آید حصول نفس از برای کسی که تکلف باشد تحصیل
صلوات بوجه مخصوص که با و داده اند که تحصیل نماید مسئله
مشغولی بعد از سه مرتبه تسبیح اربع استغفار میکنید
در هر مرتبه استغفار شش میکنید که سه مرتبه تسبیح
بسیار لازم است باید هر که در دنیا است که بعد از هر حال است
در هر مرتبه استغفار میکند و هر کس بعد از تسبیح هر که
شکست در هر مرتبه تسبیح است و در هر مرتبه تسبیح
که شکست بعد از هر مرتبه تسبیح باشد و هر کس تسبیح
بلکه مطلقا بجز در هر مرتبه تسبیح هم جامع است

و احوط اعتنا بشکست است اگر عادت نشد علم این باشد
که استغفار بعد از هر مرتبه تسبیح منجر آن نیست و هر کس
تکبیر صبیح ندیت که بعد از هر مرتبه تسبیح باشد مسئله
مشغولی قبل از وقت شروع کرد و در هر وقت بقصد قرائت
قرآن مسئله در هر مرتبه تسبیح و در هر وقت داخل شد و هر کس
نایز جواب و در هر مرتبه تسبیح طفلی آغاده نماید و هر کس
دانش این را تا مسئله غمان خوف و کسوف را قبل از آنجا
باید بخواند یا بعد از شروع در آنجا یا مطلقا بخیر است
علا باین اول شروع در هر کس وقت است تا آخر
آنجا که چه احوط است که قبل از شروع در آنجا بخواند
و تأخیر نکنند مسئله در هر مرتبه تسبیح بسیار است
و سهم سادات کفایت جامع الیقین میکنند و در هر
مجلس هم احتمال بله ظن تلخیص است سهم اتمام را به جامع بله
جائز است یا بادن و کسب بجهت سادات لجان بله
باید داد و هر مرتبه تسبیح و هر کس تسبیح باید کرد جواب

نیزه رسیده و اگر غریبه بخشنه نباشد پادشاه میفرماید
جواب به استواء سطح یا صدق و حده و امتناع
آب پاکست مسئله اسب و اولاد و امثالها
در پشت آنها زخم میزد و خوب میزد آیا پاکست
ناحتاج به شستن است و علی التام نیکف بظهر جواب
پاکست انشاء الله تعالى مسئله در بلد بعضی حمام عادی
و بعضی شیر دارند از دهان شیر آب صیریز و برین
آب میخوردند و به دهان شیر متعلق است آب جمع شده
پاکست یا نه جواب پاکست مادام که متعلق است
مسئله هرگاه نروغ فوت شده و یک نروغ جدا
و له دارد و یک نروغ غیر ذات دانه آیا تخم چگونه
میپزند و در صورت انحصار بذات دانه آیا
مطلقا از هر دو خلفات تخم میپزد یا فرق بین او
و بین ذات دانه است جواب در تخم که در تخم

غیر عظم و العظمی شیر میکنند و عظم و امراضی غرض
دانه نمیزد و ذات دانه احوط آنست که با سایر دانه
بمصالحی نمایند چون اگر ذات دانه نیز از آنها
کل اشکال است و مشهور است آنست که ذات دانه
میپزد نه غیر ذات دانه آیا اذیت و ابدیه اذیت نمیزد
در صحت قسمت سهم دارد مسئله کمی و فراوانی
برای کردن چه صورت دارد و هرگاه کمی و فراوانی
باشد و قطع در جوش آمدن او در میان برنج
نداریم آیا بقاعده طهارت یا استحباب طهارت
مکمل بخورم نشی صیرز یا نه جواب عیب ندارد مسئله
در دانه عذالت شرط است یا نه و اگر دانه عادل بنا
و صفت باطل است یا در صایت دانه و بر صریح عدم
که باید بوصفیت عمل کند جواب شرط نیست و وصفت
باطل نیست و در وصفت غیر از این معنی نیست

که حقوق فراوانند که شرح آنها فراتر از قیاس میاید ^{مسئله}
 و حقیقت که در ثلاث معتبر است اگر از آید بر شکست
 شش و حقیقت باطلست یا در ثلاث ترک که بمعنی دوم
 میاید باطلست جواب در هر آید باطل است موقوف
 به اینها نه و مرته است اگر اینها گردند ناند است
 است و الا باطل می شود ^{مسئله} در غالب بلد و در سر حاتم
 آب بر پای مردم میریزند از دو لجه جهت قطعه و شش
 شده و میریزند اما هر دفعه آنقدر صبر نمیکنند که غسل
 منفصل بشود آیا پاکست یا نه جواب حد ف
 احتیاط است البته و دو دفعه کفایت میکنند
 با تا حیل و جمله ^{مسئله} غم که نجس شد در قطعه آن
 آیا با آب بر عتقت رنجیت و موقوف آید کما قاله
 بعضی یا آن خوف میریزند کما قاله اکثر العلماء لیکن بنا بر قول
 اخیر آب پاکست بخت غم نمی آید احد رسید دیر

که هر دفعه آب غسل در عتقت غم جمع میشود و بنا بر قول
 اول هر دفعه آب پاکست بخت غم نمی آید احد رسید حکم
 بیان بفرمایید ^{مسئله} آب که از بالا میخیزند تا قدر
 که میرود و قطعه را میسند و غسل بجز آنجا است
 که جمع میشود و آخر که بیرون میآورند و قطعه را میسند
 میشود اما اول تا به آخر در هر غسل آب غسلت ز غسلا
 و آنقدر حق که بنای قول اول است نیز خالی از آن محدود
 که در تعاریف دیگر تر بقی را خیال کرده اند و نیست از جهت
 این آب که هر طرف که میخیزد شش آب میاید از هر طرف
 و آن اطراف دیگر را غسل فرو میسند و آب غسل پاکست
 بنا بر این قول به آنجاها نمی رسد و جواب اینها نیست
 آب غسلت و تا نامغ نشده است و قطعه حاصل
 میشود و بعد نیست که هر دو کسی که کفعت از بالا استبد
 میاید این با شش که از بالا استبد میاید و آب غسل

سیریز تا جندی که عشاء حج میشد بعد عشاء را بر وقت
نمایند و محل عشاء را آب سیریز تا جندی که با بر عشاء
حج میشد با بر عشاء حج شده مرا بر وقت سیاه و نه هکذا
تا به آخر و برای فقیر محد و مر مذکور در سوال دارد
و اگر آب سیریز در غم دیگر باشند آبر اگر میشد که آن آب به جا
برهند و بعد از آن آبر بر وقت بیاورند تا سه مرتبه بآب میسوزند
مسئله کسی بمیتد مال امام میدهد و میتد میدهد
که این شخصی باذن محبت با وکیل محبت نداده است
آیا آن زوج بر میتد مباحست یا نه جواب مسئله نیست
بلکه معلوم نیست مسئله و فقه است کرم که در بیان
خواه است مثل سبب نزد او و کرد و خراب و امثال اینها
آیا مباح است یا نه آنها را نه و هکذا در عشاء و سجد
و در آن سیریز کثرت مباحست یا جواب کرم قلیل است
فقیه که بعضی از آنکه کرد و بختی میماند ظاهراً عیب نیست باشد

اما در کثرت و سجد که عیب نیست و عشاء و غیره چنین اگر فرض
نداشت باشد مسئله قطع صلوات جهت دفع ضرر از عین
جایز است یا جواب اگر فرض معتد به باشد مایع عین است
بلکه مایع واجب دوم فرض نفس و حسب مسئله فقط
که تا بل تفریق نیست مثل یک قرآن و یک اشرف که بدون
قرآن و علم است دیگر است که تفریق شود حکمت حسبیت
جواب احوط تقدیم است و بعید نیست تکلیف هم مایع
باشد مسئله امام یقین دارد که وقت داخل شده تا هم
اعتقاد دارد که وقت داخل نشده آیا میتواند تا موم این نماز
را باین امام اتمد کند یا جواب نمیتواند بلی اگر در اثناء
نماز امام وقت داخل شد به اعتقاد موم بعید نیست
در دومین وقت سبب آنکه به امام طحی بشود و با بقه نماز امام نماز
خود را بجا می کند و الله العالم و احوط در این صورت نیز ترک است
مسئله شخصی نماز امام را کند مثل آنکه به جماعتی بگوید اینرا اول
سوال مسئله تا به وقت و قیامت مایعیم به جماعتی بگوید اینرا

بر صفتی که او هم برای شش بد و نیت چه صورت دارد
 و این با معین را بت عزیر ندارد چون مقدار ملک
 و حرف آب معهود است و منزل بر تعارف مسئله
 شش می رود و علم نسبت میگوید چون طلب شش را هر وقت
 دارا شدیم سید هم برای می شود بدون تعیین زمان
 چه صورت دارد دیگر او که شش معاد نسبت می کنند
 زمان معین نمی کنند باین برای می شود چه صورت دارد
 جواب اگر چنین است باشد که پول را بد نیت قرار می دهد
 و بعد از آن قرار می کنند در وقت خواستن مهلت تا زمان
 دارا می آید و دارا می دارد عیب ندارد چه در اینجا و چه در سایر
 معاد است دیگر که حقیقه این را چه است بمعامله
 نقدی مقابل نسبت منتهای امر انیت که وجه عین
 خارجی بخود معاد نسبت و در زمان است و بخوبی است
 که بمقتضای معامله مسلط است صاحب مال که با سایر
 جوان مطالبه نماید و اگر چنین نباشد بلکه پول مرول است

در سایر معاد است چه نیت و در اینجا معاد چه نیت
 لیکن بعید نیست رضای بقرق بدست آید کفایت
 و در جوان فقرت می یابد اگر چه معاد چه نباشد و ملک حاصل
 نشود و نه معاد انیکه اگر رضای بقرق از صاحب قطع نظر
 از این قرار داد بدست آید یعنی نه آن رضا که در ضمن
 عهود الهه است بلکه رضا بطلن فقرت فقرت غیر مرور ملک
 باین می شود و الا نه مسئله شش می یقوان می دهد پول بیا
 بستان می بستان میگوید چه صورت دارد جواب معلوم
 نیست عیب داشت باشد مسئله موضوع عنا را
 بیان فرمایید جواب عنا خوانند که است که در اثر
 الامت لهواست مسئله حدیث ضعیف خواندن
 چه صورت دارد از هر کتاب و نقل معنی خواندن بدو آنکه
 شش میگوید حاصل معنی خبر انیت و حال انیکه تقصیر تأثیر
 میشود جواب در نقل معنی اگر عبارت خود باشد و سخن را
 دور است آن خبر بتواند بقرق قرار دهد و حاصل معنی
 بقرق بقرق است باین مسئله مناط کثر است که چه

بر فرض همیشه و ما در هر روز در این نسبت دایا در حقیقتی است باین
پیدا است و این خود و چرا میسند لیکن این مذکور است که
معلوم تر است ضعیف است و در ضعیف بر سنو هر دو چرا
مملو شده مسئله همراه و دریا به این نحو که شنیده اید شخصی
میخواهد اجیر بگیرد از جهت مری خود یا اجیر بشود باین جواب
با الحضا همراه و عدم تعلق از تحفظ یا شرط حقوقی همراه
بر تقدیر عدم تعلق از تحفظ مشغولست مسئله زوجیه
ذات لد از جمیع که من غیر استثنای امرت میسر نایز
جواب نهایت اشکال دارد احتیاط نمایند اگر
میشود با صلح رفع شبهه نمایند مسئله عقار صیغ
اگر مرده و عقیقه در فروش آنها باشند جایز است باین
جواب جایز است از برای ولی مسئله ملکی صیغه
صیغ است میزند بر ذمه صیغ و ملکت دیگر از صیغ
و ادای قیمت آن را میکنند جایز است این معیار باین
جواب جایز است مسئله در نایب عبادت عدا
از باب است طریق صیغ شنیده اند یا از باب

مرفوعه عتیقه که اگر غیر عادل را میفروش با بنیم بعل اگر در فروش قیود
اجیر گرفت باین جواب در صورت و ثبوت بعل کردن بر وجه
صلح صیغه نیست که تا اگر در هر چه خلاف احتیاط است
مسئله طلق صیغ در سه سال را باذن پدر مشن یکما
متعه می نمایند ایام تمتع داخل نیست صحیح است یا باطل
جواب محبت صیغه نیست و احتیاط داخل کردن
نرمانی که قابلیت فی الجمله استمتاع داشته باشد محرم است
مسئله شخصی و صیغیت کرد که ثلث ما در این برای خرج کند
و بگوید چهل سال صلوة و دو ماه صوم از برایم بجا بیاورد
و در این صورت باقی ثلث که نماید از ثلث اجرت چهل سال
صلوة و دو ماه صوم است و چه معرفت باید مرن شود
جواب باید حفظ باید نموده اصله مجال صیغیت و انفع باشد
و اگر از ان عقاب خلایع دهد اگر احتمال معاقب بودن
دادا شتر باشند مشتمل مقام اگر این احتمال برود که بر ذمه اش
باشد و نیز این در آن باید صرف نموده و الا خوب است که
در اقرب قربات مثل تریه و اعانت تر قیام و تقه

بر فقر از مساکین و اعانت مساكين و مساكين
 مسئله هر که کسی خواهد غنا احتیاجی بکند بعد از این
 در وقت فریضه قبل از ایتیان بفریضه میتواند بکند
 یا باید اول ایتیان بصلوات فریضه نماید و بعد غنا احتیاجی
 بکند بر آب تقسیم غنا حایزه از این سنت بلکه شاید احوط تفرقه
 طایف قندی احتیاجی باشد بحد حنفی لیکن این طایفه از سنت
 والله اعلم مسئله تطهر کفش به آب جاری و اگر مشکل
 است که باید سه دفعه شسته شود یا دو دفعه جواب در وقت
 نماز نیست بلکه کفایت یک دفعه احتیاج است و در زمین هرگاه تر
 و خن باشد تطهر ته کفش و یا میکند باین بلکه باید باین
 مسئله باشد و تطهر فلوت با آب جاری و اگر تعدد لازم
 باشد بر آب نباید خشک باشد چنانکه که هیچ طریقت
 معتقد به ندانسته باشد اما طاهر باید باشد و مسئله آفر
 از سبب معلوم میشود مسئله تطهر باین سبب الماء
 جاری و اگر احتیاج بعد و عمر و امر و مایه جواب
 تعدد و احوط است و نیز وضو معلوم نیست و کفایت میکند

و هر چه اینکه بمال جامه و فرشی را در آب بپوشی که آب را در تنه
 شود مسئله شستن ملکی را بپوشی که آمده و بشو و دیگری
 و سندی هم نوشته شد ولیکن صیغه مؤنثه و مشتری
 الحال ملک صاحب باشد یا بیع میکند پول را میدهد ملک
 را بدو مشتری قبول نمیکند چه صورت دارد بر آب اگر
 بمحاطات طمع معامله واقع شده باشد صحیح است و اگر در حق
 که خیال برقرار داده اند وجه ما را در غنا احتیاجی میخورد و بر تقوی
 فیه باید ملک با در حق شده و اگر نه بمحاطات و نه بغير معانی است
 معامله واقع نشده و کفی سندی نوشته اند اما در ملک
 باید با در حق شود مسئله صیغی را در حق نما سندی بقیه
 این بعد از مدتی او را از قبر بیرون آورند و او را بمشاهده مشتری
 نقل نمایند آیا جایز است بفش قراد باین و هرگاه از اول مقصد
 نقل صیغی را ندانسته باشد باین جایز است یا کفایت میکند
 بعد از قرآن نوشتن جایز است بر آب در مسئله بفش بعد
 و منی و نقل بمشاهده مشتری مرجوع بغير نما سندی کفایت میکند
 و قرآن جایز است لیکن بر آب احتیاط نمائید که جایز کفایت میکند

که در این نزد حضرت احرام بلبسند بقرآن و دعا یا بشنیدن آیه یا
مسئله اگر شخصی در جاه باشد که خیر آب معصوب نباشد یا تنگی
وقت و کیفیت غسل یا و نحوه خراشیدن و در هر طرفی از آنکه جایز باشد و
یا غسل را بعد از آوردن و فرقیه خود را بجا آورد وقت دیگر داخل شدن
و آب خیر معصوب است و آیا بهمان غسل یا وضو میتوان فرقیه
و دیگر جایز بود یا خیر **جواب** تفهیم بجهل است یا به قطعیت
مسئله قناتی یا بمرآب حق که در عرف مالکین حدیث
مسلمانان وضو بسیار نزد غسل میکنند بعد از آنکه غضب
نشسته برای مسلمانان در استعمال تفاوتی بهم میرسد یا نه یا اگر
فتح منراحتی را غاصب میبرد و خلی این مسلمان که وضو بسیار
یا غسل میکنند ندارد در صورت جایز بودن اگر تغیر میبرد یا نه
جایز است استعمال مسلمانان یا نه **جواب** اگر از آنها
است که سیر بر استعمال آنها ثابت است بخیر کثابت
است غضب نسبت بغیر غاصب و اعوان او درین
منشأ منع از استعمال بوجه سابق میباشد و الله اعلم
مسئله کسیکه نماز قضا در فرقه دارد و میخواهد وضو ببرد

یا اگر آنکه غسل واجب بعمل میآورد و میخواهد با این وضو غسل
نماز قضا نماید وقت که داخل نیست که به نیت نماز وضو
وضو بسیار نیت این وضو را چه با یا بدون نیت وضو
وضو یا غسل را بعمل آورد ساعت دیگر که وقت داخل شد
میتواند با این وضو نماز واجب نماید یا نه **جواب**
احوط و اولی اینست که لا اقل یک نماز قضا بکند و بر تقدیر
فخر استی یا نتوانستن مضایقه ازین ند اینهم که مقد
نماز مستحبی بجا آورد که ممکن بشود بکند لیکن نماز حدیثی
نیت و اگر قصد یکی از غایات که طهارت بجهت آنها مطلق
است شرعاً نماید بخیر بیک داعی اولیوی آن غایت الحقیقه
قریب بان باشد اگر چه حرکت بسوی آن داشتن طهارت
و در وقت باشد که محبت و بعد از دخول وقت بآن
نماز میکند و مشهور اینست که غسل جنابت مستحب
لغشیست بنابراین حاجت با آنها جمیع ابر و هر وقت
مراحد غسل میکنند بقصد مزاج حدیث جنابت
و نماز هم با او میکنند لیکن در جمیع خصوص غرض از وضو آنست که

با ملک صاحبان جواب ملک غار سن است مسئله
در وقت شیر چشیدن یک کفیکر و مردکیهای معدوم که در
یکجا بفسب است میزنند عیب دارد یا نه جواب کفیکر
و یک چش آمده در دیت چشش نیامده نزنند مسئله
و لکهای شیر هر چه چشش آمده باشد آیا دیت کفیکر را
میتوان به هم آنها کرد یا نه جواب نلشش نشسته در
نشسته نزنند مسئله شهادت بر رسالت در تشهد
ممانه داخل در ذکر است یا نشود اول بقصد قرابت کفر
که در این جواب ما نیز است مسئله هرگاه محمی این
ای برای وحی تعیین اجرت نکرده باشد وحی متیاند
بر طبق عمل خود اجرت بردارد یا نه در صورت جواز اذن
حاکم شرع لازم است یا نه جواب ظاهر است که این مسئله
متنبه می باشد در طریقه عمل و در ساله متاخر تفصیل آن
ند که است رجوع نمایند مسئله آیا نیم صغر در مباح
ملات صغیر اسقاط عین نا حشش میتواند بکنند یا نه

جواب جوان حقوق است بحسب بی در غالب هر سن
اسقاط صحت نیست مسئله حد عین نا حشش چه چیز است
بیان شود جواب عین متعارف دارد و خارج از تعارض
هم مرا بت دارد چنانچه بعضی مرا بت بعد و در عین نیست
با اینکه نراده یا نفی هست مسئله آیا در نظایر رسید
ببیند می رسد یا نه جواب مدخلیت ندارد سیادت
در نظایر رسید چه صدقه از و نیست بی نابرا سینه
صدقه از صاحب حق باشد و معلوم باشد که او سید نبوت
است مدخلیت محتمل است لیکن چون صدقه واجب
افزینیت یا معلوم نیست و با عدم معلومیت اصل عدم
وجوب است از این جهت معلوم نیست که مانع است یا نه
چون صدقه مند و به غیر بپسند بعید نیست جائز باشد
بی چون حکم این صدقه وجوب نیست یعنی واجب تقویت
عمود اگر کسی نابراین بگذارد همیشه حکم صدقه در
بپسند غیر است باید بگوید نمیشود داد و لیکن این معنی
حکم محل منع است بلکه ظاهر ادله منع صدقه واجب

با صل شرعت لیکن احوط منع ذالک فقر بر غیر سید است **مسئله** تا لای است در بعضی بلاد فقر بیا لایا میل
شده و در بعضی طویل و عریض شاید قریب است و
یا چهار فرسخ بوده باشد و از قرا که میگویند چشمه هم در آن
تا لای هست و تخمینا بقدر سه فرسخ آب در یک لوله
آهنی آورده اند یا نزدیک شهر و در آنجا منقح می شود
در لوله آهنی کوچک بقدر لوله آفتاب یا زیادتر یا کمتر تفاوت
آیند و چون تا لای مشرق و مستطی است بر شهر این آب
با اختیار خود میرود و بر تنهای چهارم یا پنجم بلکه تا ششم یا هفتم
این صور قرار دارند بر آب بگذرانند و چیز متنجس در آن ظرف
نیشوند یا آب شسته یا نه و بر فرض او که یا آب شسته و آب طنجس
نوشود و آب حکم کرد و اما حکم آب جایی آنچه حکم مسئله است
مرحوم فرماید **جواب** بسم الله الرحمن الرحیم متنجس یا آب شسته
و آب نجس نمیشود مادام که متصل است و حکمش حکم گشت
والله العالم **مسئله** مزید دو دختر دارد و هر یک را مادری

دند و ناسخت مخوفت بیا بست و در قومان متر و کات دارد
و یکی از دو دخترها ضعیف و بخت و دیگری قوی و مقتدر است
لا ف ضعیف را بد و دختران قومان مصالح نمایند با عدم ضعیف
تجای آیا مصالح صحیح است **جواب** اگر او را اگر از مصالح آنکه
ولا علاج در مصالح بمقدار آن بود و نه منموده بجهت اینکه نمیداند
صحیح است و ظاهر او اتفاقا اگر نکرده بوده است صحیح نیست
و اگر لا علاج بوده و بجهت لا علاجی صلی کرده خالی از اشکال نیست
لیکن بر این تقدیر در سنت واقع بجهت طرف مقابل حلال نیست
والله اعلم العالم **مسئله** مزید ملکی وقت نماید باین عبادت
بر بقیه مدخل آن تغیر داری حضرت سید الشهدا ع
معرف شود و نفق دیگر سن فقرای بلاد و فقرای ابرار
در طو حاکم بر فقرای بلیان مقدم فرموده الا قرب لا قرب
برعات نمایند آیا باستحقاق طبقه حرم با طبقه اولی مستند
و مقابل هستند یا اینکه خرق و تفاوت دارد **جواب** اگر از رفقه
شعوب یا با طبقه اولی فقط باید داد و در ثانیه بعین

باین معنی که اینقدر بنا شد که حسب آنچه متعارف درین مقام
مزایده بر یک طلبه یا اولی فقط طلعت اولی مقدم است
مقتضای آنچه قرار داده الا قربان لا قربان الله الله مسئله
معامله دادن پول باین دو قسم که استنار به شیوه صحیحیت نایب
اول آنکه مزید دو تومان معین را مصالح نماید با عمر و عوین
مال المصلح معین و شرط کند ایک عمر و صد تومان با و قرغن
بدهد و قیم ایک مزید دو تومان بدهد بقر و عمر و صد تومان
با و قرغن کند این گستی جواب بی ظاهر اینست که این دو
صحیح است الله الله و لیکن در صورت نایب اگر بخشید با دو تومان
و شرط کند که این برای او این دیگری قرغن کند صد تومان را
یا بجای او قرار دهد و خلی بیاب معامله پول ندارد و محل
المرهی نیست و علاج بجهت تحقیق این را با نیت و اگر بخشید
با دو شرط کند که خودش دو بیت تومان قرغن بدهد
نظر صورت اولی است تفاوت بصالح و حجه است مسئله
رشته آب را معلوی چندین خانه متفرق کنند و میرند و آن

آب از قنوت است که مشهور به آب مسجد است حال کسی میخواهد
منع متفرقین از آن آب نماید قبل از ثبوت غصبیت میتوان
یانه و در صورت علم غصبیت بزود آن آب را در مسجد
چو صیغرا بیند جایز است یا نه و اگر جایز نیست بمانان میتوان
از آن آب برای ضرورتها اینان صحیح است یا باطل جواب
میتواند منع متفرق نماید چون ظاهر انقضای بر آن آب لیل
ملکیت است اگر مشهور به آب مسجد حرمه بظاهر نیز نباشد لیکن
ظاهر اینست که استحقاق نه الحمد بتفرق نیز بر ثابت باشد و اما
برون آنها به مسجد خلاف شرع است بعد از حکم به ملکیت بمقتضای
تفرق به استحقاق نه الحمد و اما باب وضو ممکن است گفته شود
منع از افتاء و وضو گرفتن با آنکه وقف بجهت ادست جایز
نیست یا بیا بد و محتیت خود را بردارد یا در حضرت استعمال دهد
و اگر هیچکدام نمیکند ممکن است گفته شود که مسایعین بقدر
که مزایده بر حق است اینان بنا شدند منتفع شوند و احوط
استیذان و مرجع بحاکم شرع است مسئله مزایه فوت میشود

و اگر دست راست او بر زمین است و در غسل او تمام شد غیبت فصل
 در ستر عورت است مرد باید عورتش را بپوشد و زنت
 جمیع بدن را الا صورت و کفایت و قدمین بلی کف پا را هم
 بنا بر احتیاط بپوشد **مسئله** باید لباسی مصلی خنجر
 بنا شد و عصبی و اجزاء حرام کوشش و مسیه بنا شد
 و از برای مردان عریض و طریاف بنا شد و مشبیه حجره
 و طریاف هم بنا شد و مشبیه نجس و مشبیه به جنس هم
 بند شد با خضار یا نیخی که شبیه محصور نباشد **مسئله**
 وقت نماز چهار عنوان دارد وقت تحقق و وقت
 مشبه و وقت مفید و وقت اجزاء **مسئله**
 مقدار نماز یا نذرده است قیام و نیت و تکبیر و اقام
 و قرأت و رکوع و سجود و تشهد و سلام و ذکر و تکیب
 و صلاحت **مسئله** هر کس اجزائی نماز چهار است
 نیام و تکبیر الا حرام و رکوع و دو سجده از یک رکعت

مسئله باطل حکم قبله اگر نمازش مالکیت زمین
 قبله هم واقع شود اعاده کند و اگر در بدین نماز بفهمد حرط
 امنیت که تمام کند و بعد اعاده کند **مسئله** هرگاه شخصی
 از نماز شکست و تمام کرد و قناده اما نماند اندک
 و مقدم بوده هرگاه ممکن شود عقبی کند که ترتیب
 میل شود و الا بخیر است هر یک را خواهد بود
 دارد **مسئله** هرگاه پیشانی بر هر چیزی که سجده آن
 جایز و صحنیت قرار گرفت و میتواند هر دو مثل
 آن را نهد پیشانی آورد و پیشانی را وصل بآن کند
 و بکشد و بر روی آن قرار دهد باید چنین کند **مسئله**
 شخصی در حال قیام شست کند که شست با توجیه شستن
 بوده بشست همین حالتش عمل کند و اگر در همین حالت
 هم چراغ است نمازش باطلست **مسئله** اگر شخصی
 در سجده است **مسئله** و شست و رکعت دارد
 و میباید آنکه بعد از آن سجده مغلوبه معین شود

که رکعت چندم است بقصد قربت سجده را بجا آورد و سر بر آورد تا سجد مشی شود اگر امام است ضرر ندارد و اگر منفرد است اعتبار بر همان حالت نیست اشک است در آن سجده پس قوی کند و اما منفرد هرگاه سجده کند بقصد قربت احوط اعاده نماز است در صورت مفروضه و ما موم تابع امام است **مسئله** شغفی در حال رکوع زیادتر از حد رکوع خم شود و ضرر ندارد یعنی زیادتی از آنکه دستکش بنه افرویش برسد لیکن بمقدار یک اواسم رکوع بیرون نرود و اگر بآن مقدار خم شد و دیگر رکوع برنگردد بلکه راست بایستد و قیام بعد از رکوع را بعل آورد **مسئله** هرگاه شغفی قصد بقیع أربع داشت سهواً حمد و استغفر کرد و ملتفت شد قطع کند و از سر رکوع را یا بقیع أربع را بخواند و بعد از نماز احتیاط در سجده سهو کند و اگر وقتیکه برخواست بنماز بقیع در نظرش وعادش نبود همان حمد را تمام کند ضرر ندارد **مسئله** اذان و اقامه

که در مسجد ساقطست سفتو طش غریمیت اما در مسجد که چند **مسئله** جماعت تعاقب به یکدیگر مدینه امام را نمی نداد و گفتنش ضرر ندارد **مسئله** نماز قضا مشکی و اگر امام تمام نکرده دیگری از برای نماز بعد اقامه بگوید محل اشغال است در هر حکم در این **مسئله** هرگاه شغفی سهواً نماز عشا داد و وقت مشترک شروع کرد پیش از نماز مغرب و شست سه و چهار کرد و در شست بود و یقین کرد که نماز مغرب نکرده اگر رکوع رسیده همان نماز را تمام کند بقصد عشا و تلاضین را بجا آورد یعنی به حکم شست مذکور عمل کنند و بعد نماز مغرب بکنند و اگر رکوع نرسیده است فرو نشینند و تمام کنند مغرب و احتیاط مغرب اعاده کنند بعد عشا را بکنند این مسئله که ذکر شد دای جوشی برقرار بود اما میزای میفرماید در تمام نماز مغرب با این شست اشغال است و تمام کردن بقصد عشاء و اعاده آن احتیاط بعد از نماز مغرب ظاهر آنست که بهتر باشد **مسئله** سوی آسب

و قایل و ادای نماز همراه نماز گذارد باشد نماز صحیح است مسئله
 و طریقات حرام گوشت همراه در لباس نهی خشک شده باشد
 اقوی اذ آنرا نیست مسئله همراه آب انکود جوشت
 آمده پیش از آنکه دو تکه آن برود در لباس نهی
 خشک شده باشد احتیاط در شستن آنست مسئله همراه
 شستن السلام علیکم را واجب قصد داشت و آخر قرار
 داد و تجسس نفهیده بود ضرورت دارد مسئله همراه باهل
 مقیم هر سه سلام را قصد واجب گفت احوط
 امنیت که نماز و اعاده کند مسئله همراه سلام را داد
 و تعیین واجب نکرد ضرورت دارد مسئله همراه در حال
 تشهد یا ذکر یا قرائت دست یا انگشتی بپا حرکت
 دهد مسئله ضرورت دارد و احوط ترک است مسئله نماز صیبت
 همراه دعای سبجش غلط خوانده شود جهلاً بقیه و تکلیف
 آدمی تنفس نوسد یا بعضی از آن را نخواند ضرورت دارد

یعنی باطن غیشو مسئله زن و دعا و محازی مرد یا پیش
 از مرد باشد که نماز شات مقارن بسته شود اگر چه حرام
 هم باشند احتیاط ترک است و همراه عجبی در میان شان
 باشد که در هیچ حالت یکدیگر را نبینند یا ده ذراع از هم
 دور باشند ضرورت دارد مسئله همراه شستن در بین نماز
 فرضید که سلام نماز سابق را نداده آن نماز و قطع کند
 اگر منافی بعد از سلام سر نرفته سلام نماز سابق را بد
 و احتیاط هر سجده سهو بجا بیارود و احتیاط نماز سابق
 اعاده کند مسئله کفش در پای نماز گذارد باشد و ساق را
 پر سیده باشد و سر نکشت شست در حال سجده بر زمین
 بکشد ضرورت دارد مسئله همراه نماز قنایه شستن باشد
 و نماز نازل را بر خود واجب مشغولت همراه واجب کرد مشاط
 بجا بیارود مسئله صوم همراه نماز گذارد یا در لباس سست باشد
 ضرورت دارد مسئله همراه چیزی مثل لقمه هم راه خود نگاه دارد

بر روی او را که در ماهه بر مهر قرار گرفت به اختیار مذکور سجده
 قرینه الحی الله بگوید و سجده اول حاکم کند **مسئله** باطل
 وقت است در ادای دین واجب فوریت اداء آن را
 نداد و رخصتی نکرد و طلبها هر دو اول وقت نماز نکند اگر در اول
 وقت نماز کند بعد از آنکه در نماز طلبها یا اداء آن او چنانچه نماز
 و در وسعت وقت کرده قضا کند بنا بر احتیاط هم چنین
 است و در ادان کردن خمس و زکوة هم **مسئله** اسم
 پیغمبر را شنیدن فوراً اصلاتی است **مسئله** است اگر چه
 در نماز هم باشد **مسئله** جواب سلام طفل ممیز و نماز
 واجبیت **مسئله** سلام کنند و سجده کنند آنها اگر کسیست
 که خبر از تقدیر گرفته جوابی واجبیت و کفایت میکند
 سلام علیه **مسئله** هرگاه در بین نماز ما **مسئله** حق
 عملیه کم نشد اگر وقت وسعت دارد قطع کند نماز او را
 سجده کند بر خوب جنبه یا کتان در بنا شد بر پشت
 دست و اگر بنا شد بر معادن مثل عقیق و غیره مناجات

و سنن آنها **مسئله** محل نجس نماز احوط است
 اما اجزاء حرام که نشسته در سابق حکم با حقیقتی شد اما
 احتیاط و محل احتیاط جایز است که صدق نکند نماز آن
 صحیح و پس اگر صدق کند نماز باطل است و محل آن صحیح
 یا سهوی یا به فراموشی صدقند اما در بی اگر در بین نماز
 متذکر شده از خود دور کند و نماز را تمام کند **مسئله**
 نجس است در لباس اگر فراموشی شده باشد تا تمام
 شود و اعاده یا قضا کنند و اگر در بین نماز نجاسات
 آمده قطع کند نماز او در وسعت وقت و اگر وقت
 تنگ باشد از خود دور کند و الا بر همان حالت
 نماز را تمام کند احوط و در قضا سنت **مسئله**
 اگر در بین نماز عام شده که نجاست بدین نماز
 با وسعت وقت قطع کند و اگر مستحیض باشد که بنا شد نماز
 از خود دور کند و تمام کند و اگر عتیق اند قطع کند نماز او را **مسئله**

وقت بر قسم مذکور تمام کند نماز و اگر بعد از آن نماز عالم
 مشغول به نجاست نماز شود صحیح است و اول اعاده است
 در وسعت وقت **مسئله** باید سرانگشت بزرگ
 بر زمین بوسند و هر سجده و رکعت اگر زیاده از آن ناحی
 باشد ضوئند و اگر ناخن از رکعت زیاده باشد
 احتیاطاً بکشد و از برای سجده بلند ناخن خود را در
 اما از برای غسل اگر حرکت و هرگز آن زیاده باشد خود
 ندارد **مسئله** بودی بیچینت سجده صحیح است
مسئله هرگاه پیش از بهر نرسیده منقطع کرد و طاعت
 بعد از آنکه و ایجا نیارده بود و نماز و بعد به سجده
 هر دو در جمیع اگر شدت هم داشت باشد احتیاطاً
 بر کرد **مسئله** شستن نماز قضاء بقصد که بجز آن داد و نماز
 مستحب را ترک کند بنا بر احتیاط و اگر هر روز مشغول نجاست
 آوردن نماز قضا است بمقداریکه از حد مساجد بیرون
 هر دو نماز مستحب خصوصی را در تب را میتوان جعل آورد

و نماز استیجار طاهر است مثل نماز قضا و خوش بناید
 فصل در بدعت **مسئله** نماز ظهر بجهت و غیر بجهت است
 عصر ظهر و نیت عشاء بجهت و قضاء به آداب قضائی که
 توسط اول اصلاً نمیدان و تکلیف بر اعمالت قیاس
 نیز نداشته باشد بقضاء و مستحب بواجب و مستحب
 به مستحب و واجب به مستحب باینندیت عدول نکرد
 خواهی در جماعت کند یا نماز جمعه که میخواهی سهواً
 جمعه یا منافقتی بخوان سهواً سهواً و بکربنا کردی تو
 عدول از به مستحب و واجب **مسئله** نماز فردی از جماعت
 عدول نمیتوان کرد **مسئله** نماز عصر ظهر و عشاء بجهت
 و آداب قضاء و قضائی که تشریف بدان بقضاء سابق
 و جماعت بفرادی عدول میتوان کرد **مسئله** هرگاه نماز کرده
 بود سهواً و بیک نیت ظهر کرد باطل است و عدول
 نمیتوان کرد **مسئله** هرگاه شستن بقصد نماز مستحب
 خواه واجب و خواه مستحب و سهواً در رکعتی که شد

یا برپا نشد یا برپا شد نماز دیگری منقطع شد یا
 تکبیرت همان نماز نیست که مقصد داشت و در اول
 هم نمیخواهد اگر در اثناء نماز منقطع شد به همان حال تمام
 کرد اگر بعد و مراجعت باشد عیب ندارد **مسئله** هرگاه شخصی
 در نماز قهراً حرکت کرد اما بقسمی که از صورت نماز منقبات
 بعد که قرائت ذکر یا قرائت که در آن حال خوانده قرآن الی الله
 اعاده کند ضرر ندارد **حرکت** چیزی که آخرهای کلمه یعنی
 باها آهسته خوانده میشود که صد ادب میشود بسیارند مثل
 است نگو او که از حد چهار بیرون رود **مسئله** هرگاه در وقت
 مصطفی یک پنج غصی باشد یا او که محول غصی باشد که با صلا
 نماز متحرک شود اگر یک سوزن هم باشد نمازش ثابت
مسئله هرگاه شخصی سجده مرسیده بخاطر اشتباه
 که از رکعت پیشین بکسیده نکرده و رکوع این رکعت هم
 فراموش کرده سجده مرا از رکعت پیشین قرار دهد و در
 درین صورت اعاده نماز است بعد از تمام و اگر

خسته سجده فرسوده است نشیند اگر بعد از آن سجده
 است نشیند و قرائت بکند و در سجده و بعد از آن سجده
 برای نیابتی احتیاط بجا آورد **مسئله** هرگاه کسی ساق
 پا و اینها را چه در چه زدن نماز بان نکند بنا بر اصل اگر چه چیزی
 و بگوید بر روی آن بپوشاند و هم چنین غیره را **مسئله** هرگاه
 حکم دارد **مسئله** نماز مستحبی هرگاه طمأنینه و شراطین و
 از روی تناسخ یا عجز یا نداشتن باطل است **مسئله** هرگاه کسی
 که شخصی طمأنینه و شراطین نماز در دست بجا نیاورد و اگر
 باطل است و احببت او را ادا شود که اگر عالم است باید او را
 ابره موقوف کند یا شراطین **مسئله** وطن فعلی یا دهره آن
 دو وطن مشکل است **مسئله** هرگاه چیزی که تکلیف شخصی آن
 وطن و دیگر قصد شش ما ذن در آنجا انداخته باشد
 و ملکی داشته باشد و در آنجا احتیاط نماز واجب کند
 نکرده و قصد اقامه کند **مسئله** هرگاه شخصی نماز کرده و قصد
 ادا بعد معلوم شد که قضا بود صحیح است احوط ایت

که در وقت نیت قنات و بعضی آورده و همچنین است
 در وقت هرگاه که در نماز یک مرتبه را غلط گفت تا کوع
 نوقت نیت شد اگر آن قدر که در آن وقت پیشتر است
 بگوید **مسلمه** هرگاه که شک دارد که بجز یک است بگوید
 مانده یا نه از آن نماز ظاهر بجا آورد اما در وقت غیر نیت
 بجز اگر در نماز شک کند که ظاهر را کرده این عصر است
 یا نکرده و این ظاهر است نماز ظهر را قرار دهد **مسلمه**
 هرگاه که شکی در نماز مغرب باشد و در رکعت سلام داد باشد
 و بماند عشا مشغول شد و در رکعت اول نماز ظهر آمد
 احتیاط بجهان داد رکعت سیم مغرب قرار دهد و اگر در سو
 با سند قطع کند و به جهان حمد اکتفا کند و تمام کند و اگر
 در رکعت شک باشد تا کوع نرسیده فرو نشیند و تمام کند
 و اگر بکوع نرسیده باطل است این نماز و آن رکعت
 تا تمام را که ذکر کرده بود بجا آورد و بعد از آن در ^{ظهور} صحت

اعاده نماز است **مسلمه** هرگاه که شخصی پیش از نیت بکوع رسیده
 بجا نماند آمد که کوع را بجا نیاورد و بکوع و در آن وقت
 و بکوع و بکوع و بعد احتیاطاً نمازش را اعاده کند اگر در آن
 خم شدن کوع را فراموش کرد **مسلمه** هرگاه که بقدر چهار رکعت
 یا سومه و وقت مانده به آخر وقت و بجز یک است یا سو
 آن وقت نیت بجز است و بعد ظهر را قضا کند و بعد
 عصر را هم احتیاطاً قضا کند **مسلمه** هرگاه که طایفه جز لباس
 نجس پوشیدن چاره نداند و ناچارم صیانت بلباس
 لباس نماز کند **مسلمه** قطع نماز بجهت دفع غیبت یا غناء
 یا امرای دیگر یا قدرات دفع جانی است و بجهت خضوع
 که تحت آن جانی نباشد قطع نماز جانی است **مسلمه** هرگاه
 شخصی شک کند که این نماز مغرب است یا عشا اگر نماز
 مغرب را کرده باطل است این نماز و اگر ازین جهت است که نماز
 مغرب نکرده است پس نیت مغرب میکند و بکوع رسیده اگر است

عمل میکند و احتیاط با عاده مراعات نمیشود ^{مگر در کعبه} اگر در کعبه باشد
 بر کعبه تر نشسته میخیزد و سر بر خاک تمام کند و اگر آنجا نشسته
 تمام کند و احتیاط با عاده تمام کند ^{مسافر مشاء} مسافر مشاء
 هفت فرسخ رهنه در یک روز و یک فرسخ بکشد و شب
 در آنجا ماند نماز ستر شکسته کند و اگر یک فرسخ بود و هفت
 فرسخ بود و تمام کند ^{مسافر} هرگاه شخصی بعد از نماز شکسته
 که بخوابد و در بدنش وجود شسته است یا نه نماز نشسته است
 از برای نماز بعد از آنکه احوط و اولی است که آن نماز را عاده
 کند ^{مسافر} شخصی عقب از بخت وقت ^{مسافر} به قصد مسافرت
 و تمام کرد نماز او و باقی که قصد شن مسافرت است آنجا
 نماز تمام کند و قیامت زمانه شد و مراجعت کرد شکسته کند
 و مراجعت کند شستن از حد تو حقی هم شرط نیست ^{مسافر}
^{مسافر} شخصی احتیاط باید نماز ستر را عاده کند اگر وقت نماز بعد
 تنبیه باشد اول نماز بعد از آنجا بیاورد و احتیاط آن را مقنا
 کند و اگر بعد از بخت وقت باقی باشد هر دو را ادا کند

^{مسافر} همچنین است نماز احتیاط از برای شکست ^{مسافر}
 شخصی جائز که نماز ستر را با عاده کند با احتیاط عدم فتوی
 هرگاه عده ادا میکنند با وسعت وقت و نماز بعد از آنجا
 هر دو را عاده کند بنا بر احتیاط ^{مسافر} در نماز آیات ما شام
 فرمود که امام معنی از سوره که بنا داشت بخواند فراموش کرد
 و رکوع رخت و مأموم قصد فرادی کند و خود حمد و سوره را
 بخواند و تمام کند علی الاوط ^{مسافر} مأموم در هر رکوع اول هر
 رکعتی آن دو رکعت نماز آیات با امام اگر برسد در رکعت
 کرده و الا فلا ^{مسافر} در نماز کریم بر حضرت سید الشهدا ^ع به این
 فرمودند ارباب اختیار در آن محتاج است قیام ^{مسافر}
 لباس غیر مسافری عورت هرگاه جای خود نشین باشد و جنب
 باشد بنجاست غیر حرام کوشش نماز آیات ^{مسافر}
 هر شخصی وقت بسجده هفتاد و نه یا نشتی بر سر سینه شکست
 کرد که طهارت نیست بعد از آنکه رکوع را بجا آورد و احتیاط بر کرد
 و بجا آورد ^{مسافر} هرگاه بعد از نماز در تیمم بختیست کرد

که یکبار ازین دو غار نشی که شده و عنید اند از کلام نماز نشی نیست
اگر بعد از غار دوم منافی بجا نیارد و با شد احتیاطاً یک رکعت دیگر
بجاء مانده از سجده بجا آورد و غار اول را اعاده نکند مسئله
بعد از احتیاط بقتین کرد بقی غار شرا و مخاف هم اوقات افتاده است
احتیاط آن نفی بجا آورد و نماز شرا اعاده کند مسئله
آذانت که میان دو نماز ساقط است و حضور عدم فایده
است و نافذ کردن فایده است و ساقط نیست مسئله
در آخر وقت اگر شخصی وضو یا غسل کند یک رکعت نماز در وقت
میکنند و اگر تیمم کند چهار رکعت و در غیبت که تیمم کند و در وقت
تمام نماز مقدم است مسئله در سجده دوم نماز بقیه کرد
که یک سجده از رکعت پیش مانده و هر کس از این کسرا هم نکرده پس
بود احوط آن یک سجده را از سجده پیش حساب کند و بعد از آن نماز
احتیاطاً که ترک نشود غار اول را اعاده کند و سجده سهواً از برای
هر زیاده بجا آورد مسئله شخصی در رکعت چهارم یا پنجم
بخیر مال رکعت اول یا دوم مسئله حمد مشروط و در بدین

حمد ملتفت شد قطع کند حمد را و تسبیح یا حمد دیگر بخواند
و بعد در سجده سهواً برای زیاده حمد یا احتیاطاً بجا آورد
مسئله هرگاه شخصی بسم الله بقصد سهو رکعت سهواً
سهو و دیگر شروع کرد و در بدین ملتفت شد و حمد کند
چنان سهواً و اگر سوال است که حمد خوانده بسم الله را در وقت
یکبار یا نه مسئله سواله عرفی بالنسبه بخود آن محل است
مثل تکبیر حمد و سهواً و تشهد و سلام و تسبیح حمد و تسبیح
سواله نشان فوت شود ضرورت دارد بشرط تدلیس آن
نمونه سواله اصل نماز اگر بجز قسم فوت شود سهواً
نماز باطل میشود علی الاطلاق و اما اگر مثلاً یک رکعت از نماز مقدم
باشد بود یکی نمازش می شود مسئله نماز جهو واجب
تجیر است نه عینی و احوط جمع است فصل در نیت است
مسئله شخصی بداند که چه نماز نیت که اراده دارد و بجا
آورد بقصد قربت کفایت میکند و لازم نیست تفصیل

اجزاء نماز را بداند و تصور کند بلکه کفایت میکند تقصیر اجزاء
مسئله اگر شخصی نماز را قصد واجب کند و اجزاء آن را
نمیداند واجب است بر او بقصد قربت بخواند
صورت ندارد مسئله اگر خوب هم نداند بعضی اجزاء نماز
و کسی او را تعلیم کند و او متابعت کند صحیح است غایتش
و نیت بلفظ آوردن مایه است مگر در نماز احتیاط
و احتیاط ترک است مسئله با قصد ریاضه از اول نماز
درجه درجه نماز درجه در اجزاء نماز درجه در اول آن و درجه
واجبات و درجه در قوال مستحب آن بالکمال نماز اگر چه
تابع قریش هم باشد و یا اگر چه در وصاف صلوٰه هم باشد
مثل در سجده یا تحیات بود مسئله هر چه اصل
قصد قربت باشد و متذکر یا در قرائت مسئله صلوٰه
بلند کند بقصد تکبیر و احکام غیر مخصوص و چیز دیگر
مرحبات داشت باشد صورت ندارد مسئله اگر در نماز
بخیزی یا بلبستی بجهت تعظیم خیر و بقصد اجزاء نماز

باطل است مسئله هرگاه شخصی قصد کند قطع نماز
و پیش از آنجا آوردن صغی این صلوٰه یا منافی آن
مقدّم شدن بر کثرت یا مرقد شدن یا معلق کردن و خروج
نماز را باری مثل او کند اگر نهد آمد یا در زمان منافی
جای آوردن و خود کرد و پیش از آن صغی و یا آوردن صغی
این نماز احتیاطا بعد از اتمام اعاده آن نماز کند فصل
در قیام است مسئله قیام واجب است در هر دو
جای سبب باشد یکی در حال تکبیر الاحرام و دیگری متقبل رکوع
و قیام واجب غیر رکوع در سبب است در حال قرائت
و بعد از آن رکوع و در حال تسبیح است مسئله هرگاه این
اقوال مستحب نماز که در حال قیام باید عجا آوردن قیامش
مستحب است یا نه بخیر اگر نه آن قیام و ترک آن اقوال
جایز است و ضایع و وقف کلمات و آیات نماز
واجب قیامش میباشد مسئله هرگاه در قیام راست
استیادون است بوی و یا در قرائت استیادون

احکام قیام

بدان در حال اختیار و اما در حال تکلیف کند چنانچه در حقیقت
 قیام می کند و الا اقرب مقدم و اشاقق شبهه سرین حالت است
 بقیام بر نشستن و اگر میتواند بنشیند و اگر دور و دست ندارد
 بنشیند تکلیف کند و اگر نتواند بدست راست یا چپ افتد و اگر
 و اگر نتواند بدست چپ بخوابد و اگر نتواند
 بر پشت بخوابد یا بقبله **مسئله** اگر امر مرقد شود میان
 امتیاد و بدون قرار و نشستن با قرار باید امتیاد را
 مقدم داند **مسئله** هرگاه قیام بر او منتهی می شود
 و نشستن بقرار و نشستن را اختیار کند **مسئله** هرگاه
 صحنی نماز شد یا بتاده می تواند بکند یا بتاده را مقدم داند
 هر بار که عاجز شود بنشیند و اگر در بطن قرار است باشد
 مساکت شود و قیام نشستن و قرار گرفتن اینها بجا می آید
 کند بخواند و چنانچه اگر نشستن باشد و بتواند بخیزد و بایستد
 اگر قرار است از سجده تمام کرده باشد قیام را بجا آورد و بگوید
مسئله اگر التماس دینی که مرتبه اعلا است اگر عجز حاصل

احکام سجده

شود نشستن کند بر تپه او را با کف دست سجده می کند تا پشت بپای
 و اگر آخر مرتبه او را پشت خاکی است است هرگاه قد است
 بهم رساند با یک پای یا با استخوان و اگر در هر مقام به تکلیف
 خود عمل نکند نماز باطلست **مسئله** باید پیشانی را بر زمین
 رسیدن سر را بر زمین است گذارند و حال
 اختیار بر زمین غیر سعد منها یا بر وسعت از زمین
 غیر اما خوردن آدمی اگر چه در حال بر می خیزد اگر چه
 یا سر صیوه یا صیوه نارس هم باشد و غیر اینها چه سجده می کند
 منین یا کف دست **مسئله** سجده بر قنبره یا کف دست
 که با سی می کنند اقیانوس دارد اما طایفه که اعلیٰ است
 بدست و هر چه در آن نباشد اگر چه رنگی هم باشند
 سجده کرد بر او اگر اینها میسر نشود بر محل وضع سجده می کند
 و اگر محل بر وجه چکسید و وضع باید یا دست راست و اگر نه
 ممکن نشود بر لباس سجده یا بر زمین یا کف دست اگر این

نمکن تکبیر پیش از است اگر آنم ممکن نشود در سجاده
 مثل صلیق و غیره ^{است} مشقت باید بر وضع سجده که موضع پیشانی
 پاها باشد بلکه مشقت بر عین نباشد با انحصار و پیش از موضع
 دیگر بر زمین قرار داده است باشد با جبهه اندرون و اگر واجب
 تا تمام شود موضع جبهه مشروط است که آنم کفنی یک خشت
 بلند شود و پسترا آن موضع ایستادن نباشد و احوط در سایر
 اجزای محرم مراعات است و بلند نباشد ^{است} اگر پیشانی
 بقدر مستحی نتوان گذاشت بجهت جراحت و غیره کوفی
 بکند که اگر آن پیشانی بر زمین می رسد و اگر آنم ممکن نشود
 جبین را بکند و احوط مقدم دانستن جبین را
 است و اگر آنم ممکن نباشد نه غل بکند و اگر اینم ممکن
 نشود غم نشود بقدر امکان و اگر ممکن شود عابر مسجد
 بلند کند و اگر ممکن نشود ایما کند بر در آنم نشود ایما

کند بدو چشم احوط آنست که بجز در مشقت و پیشانی
 با امکان بلکه شیش موضع دیگر را هم هر یک که بتواند
 بوزن بر زمین بپسند احوط است و در است نشستن بعد
 از سجده اول و قرار گرفتن واجب است فصل
 در تشهد است باید شهادتین را تمام بخواند
 با صلوات و شتر اعلی و در قرائت گذاشتن بی باید نماز
 باشد از اول تا آخر شوق و قوت اتمام نشستن که احتیاط
 مستحب است و است غایت در لباسی که زنی مرد است
 و همچنین مرد و لباسی که زنی زن است اگر چه پوشیده
 معصیت است و احوط احتیاط است و غار ^{است}
 محل اجزاء حرام کوشش با نماز گذاردن اشغال است و بوسه
 آب و قندس اگر در حرف خنر نامیده نشود اشغال است
 و در طهر و غیره چنین حریمی و مثل آنها که طهری باشند
 نماز و آنها اشغال است ^{است} آستر طاهره

[illegible]

طغی بپید اکنند باید و بی او قرض نکند اگر چه قرض در این مکرده
 باشد مستند بر دوک و ناکت که لباسیکه از برای هر چه است
 گرفته بود بجهت کسره اش خواه پوشیده باشد خواه نبوده
 باشد مال نزلت بودن ظریف است احتیاط از تخلفات
 امرت حساب باشد هرگاه شافه درخت صیر و در
 اند دیوار باغ آمده راه گذار برضاه صابی میوه آن
 بچینند حرام است و هم چنین اگر در هر چه بختی باشد
 برداشتن آن نیز حرام است مگر بدانکه ضایع بودن صاب
 مستند است تا بیج بود و قسم است یکی بیج قطعی و یکی بیج
 بشرط خیال و این بیجی بود و معاطات بیجها باشد خیال
 باید و نیز ضمانت معین باشد اما بشرط های محتمل و شرا
 ضعیف جز است اول او که باید فروشنده و مشتری هر دو بالغ
 باشند و معاطات طفلی صحیح نیست هر چند ده سال داشته
 باشد مگر از آنکه البت معاطات باشد سالیان دریا لغ
 دریم او که بیج و مشتری معاطاتی باشد که در کتب بدی

مَوَاطِنَ عَلَيْهِ سَلَامٌ مَرَّاهُ عَلَى الْقَدَمِ الْمَعْلُومِ
 و جواب فردا با قصد انشاء قبول ایجاب بگوید قَبِلْتُ
 کفایت میکند و اگر بگوید زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ جَوَاب
 بگوید مِمَّ کفایت نمیکند مسئله هرگاه زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی مرد بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله و کل زن بگوید زَوْجَتْنِی مَرَّاهُ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله اگر منقطع باشد زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی فی الْمَدَّةِ الْمَعْلُومَةِ عَلَى الْمَسْلُوحِ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله

جواب فردا با قصد انشاء قبول ایجاب بگوید قَبِلْتُ
 کفایت میکند و اگر بگوید زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ جَوَاب
 بگوید مِمَّ کفایت نمیکند مسئله هرگاه زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی مرد بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله و کل زن بگوید زَوْجَتْنِی مَرَّاهُ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله اگر منقطع باشد زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی فی الْمَدَّةِ الْمَعْلُومَةِ عَلَى الْمَسْلُوحِ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله

مَرَّاهُ عَلَى الْقَدَمِ الْمَعْلُومِ
 و جواب فردا با قصد انشاء قبول ایجاب بگوید قَبِلْتُ
 کفایت میکند و اگر بگوید زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ جَوَاب
 بگوید مِمَّ کفایت نمیکند مسئله هرگاه زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی مرد بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله و کل زن بگوید زَوْجَتْنِی مَرَّاهُ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله اگر منقطع باشد زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی فی الْمَدَّةِ الْمَعْلُومَةِ عَلَى الْمَسْلُوحِ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله

جواب فردا با قصد انشاء قبول ایجاب بگوید قَبِلْتُ
 کفایت میکند و اگر بگوید زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ جَوَاب
 بگوید مِمَّ کفایت نمیکند مسئله هرگاه زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی مرد بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله و کل زن بگوید زَوْجَتْنِی مَرَّاهُ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند
 مسئله اگر منقطع باشد زن بگوید
 زَوْجَتْنِی بَدَلْتُ نَفْسِی فی الْمَدَّةِ الْمَعْلُومَةِ عَلَى الْمَسْلُوحِ
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله
 و جواب بگوید قَبِلْتُ کفایت میکند مسئله

نزدیکی است **مسئله** مزاج بشرط خود وفا کند **مسئله**
 هرگاه در یکبار وکیل کرد که مرا تا ده روز **مسئله** به یکبار یا بعد
 فلازم و بار و زمان را تعیین نکرد وکیل میتواند هر زمانی
 که خواهد عقد کند اگر قرین بر خلافت نباشد یعنی مانع از
 ظهور نداشته باشد **مسئله** هرگاه شخصی از بوجای
 دیگری نوشته است که فلان زن معینه بعد من در آن
 جایز است **مسئله** هرگاه مزاج یا زوجه یکی یا هر دو از حی
 نباشند و جملاً اذن دهند عقد فصولیت و با احباب
 کفایت میکند احتیاط شدید در عاوه صحیح است
مسئله هرگاه در طلق طلق خود را بعد یکی در آورد
 بعد که طلق تبلیف رسید نمیتواند آن عقد را مرد
 کند مگر صحنی از مقامات که در حفظ مفسد و غیره باشد **مسئله**
 هرگاه شخصی بگوید فلان زن کمتر معینه را یک شب از من فرما
 میبرد و اگر در کفایت میکند احوط عدم الکفایه بجا می
 است در تحویل پس بگوید املت لك و قبل از جواب بگوید قبلت

فصل در نکاح
 و در آنجا که
 به آنجا که
 به آنجا که
 به آنجا که

مسئله هرگاه بگوید عقد کنی با او یک ماه از من بگذرد
 جایز نیست و باطل است **مسئله** زن شوهر در وقت
 که بداند و عده است و عقد کنند حرام میشود **مسئله**
 اما اگر ندانند که در عده است عقد باطل است **مسئله**
 مقامیت شده حرام میشود است و اگر از اول
 بجم بگوید اولاد شبهه است ملحق بد است
 احتیاج بطلان دادن طم نیست **مسئله** بشرط اذیت
 در صحت تعیین مهر و زمان معینه و ذکر آن در کتاب
 شرط است نه در قبول لیکن باید قابل فسخه آنرا داشته
 باشد **مسئله** اگر شرط کرد نفقه و کسوت
 بدهد و اگر بعد از دخول مدتش را بچیتد باید تمام صلح
 بدهد و در نفقه و کسوت اشغال است و اگر قبل از
 دخول باشد نفقه منقطع را بدهد **مسئله**
 نمیرد در حق مضاجعه و خروج از عده و هم ندانند

مسئله
 مسئله
 مسئله

حمل داشته باشند خرج آن زن در غارت حمل باید رسید
 محل تأمل است **مسئله** اگر منقطع مقاربت نشده
 عده ندادند و اما اگر مشهورش و ناسات کند عده و ناسات
 باید ببرد **مسئله** در حیف مدت منقطع را میتوان
 بخشید **مسئله** عده منقطع اگر حیف بلبسند و حیف
 بگذرد و اگر حیف نبیند چهل و پنج روز بگذرد کفایت
 میکند و اگر حمل داشته باشند بعد از وضع حملش و اگر
 حامل باشند مشهورش عده اشن ابدال اکلین است
مسئله زن ناسینه حق مساجعت هم ندارد
 و عده او در عده و عجه هرگاه مشهورش بمیرد
 و اگر زنی از او بمیرد و هم چنین است **مسئله** مستحبات
 و اگر زن ناسینه را در مساجعت خون کرد و خون ندید آنرا میداند
 که بعد از آنکه با همات و منقطع است و اما اگر عده
 را از او بگیرد طبعی است و اگر زن بمیرد بیاطلاع حرام است

خود را تا بگذرد خون را بلکه مستحب است بلبسند و خون
 ندادند اگر چنین کند **مسئله** هرگاه زنی بهری مقرب
 کرد و آن برای مزاجه و قصد دادن آن را نداد و عقدش
 صحیح است اما دین بر او است **مسئله** هرگاه زن
 تا قبل از تحقیر بوده باشند و مزاجه وضع کند ناسینه است
 مستحب نفقه و کسوت و مسکنی میباشد **مسئله** هرگاه
 مدقشرا شخصی بخشد یا سرآمد و خواهد آورد و عقد می دوزد
 آورد و در عده باید است **مسئله** هرگاه زنی ناسینه
 از برای شخصی در بلاد بعبید که ناسینه حیره یا فخر مصلح
 و زمان معینه بعد من در آورده بجهت بحیثیت است
مسئله و عیب زن یا مرد که باعث منع عقد میشود احتیاج
 ندارد به عیب بلکه به منع غیر از اینها میباشد و اگر تقاضا
 است و عده ای می خواهد که ناسینه بخشد **مسئله** زن
 که با او زن مشهور برافراز بدین زن و یا مصلح مقام است

سهویات

بعد از آنکه تفت و کسوت و سکنی محروم است از آن که
 سهر بریند مسئله هرگاه در علم حاصل کرد و بشوهر شدن و سفر
 وفات کرده بعد از آنکه بشوهر رفت چندان سال گذشت
 بشوهر شدن آمد عدّه شوهر نایز ما طاه دارد بشوهر اول
 محل است و شوهر نایز حجه دخول هر اهل بدخلی و
 از پنج عده میخورد مسئله هرگاه در یکدیگر یا
 در یکدیگر یا در یکدیگر که عدّه ام گذشت و مترادف بنا شده و زمان
 هم بخاکین که بشوهر عدّه داشت باشد کفایت میکند قول
 در آنکه هرگاه در روی خدمت بدین ضایع بزن خود و
 در آنکه در آنکه آقا بن عیسی اند اجرت خدمت آن مال شوهر
 بر دارد آنکه بقصد ترویج بود از آن و خواهی
 مسئله سهویات است بهر حال است یا بیغری از غار
 که بشوهر یا نداد و بعد خاکی است که باید اگر کم است باشد
 و داخل را یکی دیگر است که در آن است که بجای بیاورد

سهویات

اگر داخل را یکی است که باطل است و هم چنین اگر غریز
 باشد و محقق باقی است بجا آورد و الا نماز صحیح است
 بی سجده سهو از برای هر چه سهواً کم شده است
 یا زیاد بجا آورد احتیاطاً مگر سجده واحد و تشهد فراموش
 شده که قضاایش اول باید بخاند و مشروط به سجده سهو
 بکند مسئله سجده سهو در پنج موضع واجب و چهارم
 بیجا و سلام بیجا و تشهد فراموش شده و در سجده فراموش
 شده و شست چهار و پنج بعد از آنکه تین است
 خطه در نماز حکم علم دارد و مظنه بعد از نماز حکم شست
 دارد اما احتیاطاً بوقت نشو مسئله هرگاه شستن
 بعد از نماز سجده سهو فراموش شدن کرد و هر وقت غافل
 آمد بجا آورد و اگر در نماز باشد بعد از آنکه غافل او شود
 و اگر وضو ندارد و لباس از مسئله هرگاه وضو در نماز
 نماز شست کند نماز ظاهر است شستن یا عمر ظاهر حساب کند

کند بعد از سجده های سهو مسئله اگر منافقت شده اصل نماز
تمام بوده در همین نماز احتیاطا مواهق قطع کند یا مواهق عدول
به مستحیث کند بدو رکعت سلام دهد اگر قضاء بود
خود نمیداند مسئله مقدر فعل مثل سر از سر شدن سجده
در برخاستن هرگاه زیاد شود سجده سهو بخیر اهدا و اگر بقصد
اقربه یا آوردن خود ندارد مسئله هرگاه شغف بعد از سلام
سر از سر شدن کرد تشهد یا سجده فراموش شده را بمانده بود
که قضا کند و منافی مبطلی سرزد از بعد از آنکه احتیاطا آنگاه
بیا آورد با سجده سهو و نماز شرا اعاده کند مسئله
هرگاه شغف رکعت احتیاطا فراموش کردن منافی و نماز
انجام یافته بخیر باشد در این نماز خاطرش آمد اگر کل عدول
باقی است عدول میکند نماز احتیاطا و الا آن نماز را
قطع کند احتیاطا و نماز احتیاطا را بیا آورد و احتیاطا نماز شرا
اعاده کند مسئله هرگاه شغف در سجده مثل شل
دو رکعت کرد به التفات سر از سجده برداشت

منافقت شد فکر کند اگر منافی باشد بطرفی رفت بر همان عمل کند
و الا پیش از آنکه احتیاطا حساب کند مسئله هرگاه شغف
شل کند سیات شد چهار رکعت در حال قیام و یقین کند
یک سجده در همین رکعت بگذرد نماز شغف باطل است
مسئله هرگاه شل کرد باطل است نماز در هر رکعت
احتمال صحیح بودن باشد مثل شل چهار رکعتی تمام
کردن بخیر اهدا قطع کند نماز را مسئله هرگاه در حال شل
منافی نماز بعمل آورد عمدتاً او نماز را اعاده کند نماز صحیح
است اما اگر کار است و اگر سهو باشد منافی
بقسمت باطل باشد نماز احتیاطا نماز احتیاطا را بیا
آورد و نماز شرا را اعاده کند مسئله و اگر در هر دو نماز
احتیاطا خللی هر سه مثل اصل نماز است در هر دو
و موجب سجده سهو و چون اگر در شل و یا در
بجز یاد دزدی کند اگر زیاد نماز شرا نشود و الا بنا را

بیکسری میکند اگر **مسئله** بانه نماز احتیاط را بعد از بیکسری
 حمد شریف آهسته بخواند و قنوت و اذان و اقامه نخواند
 در رکوع و سجود و تشهد و سلام مشن مثل نماز است **مسئله**
 هرگاه بعد از بناء شک سلام داد و بعد از سلام خمید
 ناخامی نماز مثل بدون منافی ناخامی را تمام کند و اگر خمید
 تمام بودن نمازش را تلاخی بخیر احد **مسئله** اگر خمید
 بعد از دو رکعت نماز احتیاط را اصل نماز مشن شکست
 بوده احتیاط بیک رکعت چهار رکعت بجا بیاورد با سجده طای
 سهو و احتیاط نماز را اعاده کند **مسئله** اگر بعد از نماز
 بفرجه مطابق بودن نماز احتیاط را با اصل نمازش احوط
 دارد که اعاده نماز است **مسئله** تشهد و سجده فراموش
 شدن تشهد و سجده نماز است بی هرگاه در بین تشهد
 فراموش آن فراموش بشود بعد از طاعت شود اگر منافی
 عمدی سهو سهو بجا آورد آن بجا بیاورد بعد از آن

در آن منافی هر زمره احتیاطا تشهد را بخواند و نماز را اعاده
 کند **مسئله** اگر نماز احتیاط و تشهد و سجده سهو هر یک را بد
 بجا بیاوردی سجده سهو را سو فرود و آنرا را احوط تقدیم
 بر رکعت احتیاط است و تشهد **مسئله** اگر تشهد و سجده
 بودت باشد هر یکی را مقدم بوده مقدم دارا بنا بر احتیاط
 شدید و اگر ندانید تقدیم و تاخیر هر یکی را احوط است که تقدیم
 هر یکی را تاخیر و یکی بخیر نکرده کنه و نماز را اعاده کنه **مسئله**
 اگر هم چون دانست که تشهد مقدم بوده است یا آن را ردی
 و بعد معلوم شد خلافی بوده احوط است که اعاده کنی
 بقیه است ترتیب حاصل شود و نماز را اعاده کنه **مسئله**
 اگر موجب سجده سهو متعدد باشد باید با سجده سهو **مسئله**
 بجا بیاورد و ترتیب در سجده واجب است **مسئله**
 در حین سر زنه و قنوت هم واجب است که بقیه را بقیه
 برای شک چهار رکعتی سلام بجا بیاورد

احکام غسل است

هر کس با وضو و طهور متقی از خود به بلیندگی یکی از آن چهار چیز
 علم است و در آن باشد که جهندگی و شهوت و مستی بد
 و بوی شگوفه خرم است و علم به نبودن باقی مراند
 غسل کند لیکن اگر همین بوی تنها باشد و بلکه در جمیع صورت
 انفرادی است باید احتیاطا غسل بکند و تو که نتوان
 بشود غسل بکند و بشکند وضو بسیار و اما در غی و زنی
 کافی است شهور و سمعی در آنچه بیرون بیاید مسئله
 هرگاه شخص نیت در نماز خود به بلیند و نداند که جنب شده
 غسل کند و عاده یا قضا کند نماز را به یقین دارد با قضا
 شده و بجا نماند احتمال میدهد که با قضا بت بوده احتیاطا
 عاده یا قضا کند مسئله هرگاه شخص طهر متقی و طاهر
 خود به بلیند و یقین کند که وضو ایست غسل کند و اگر
 کند و با علم باینکه فاحش کند و نداند که بلیندگی از آن غسل بوده

یا بعد از آن غسل شده احتیاطا غسل کند و بشکند یا وضو
 وادی وضو بسیار و از برای عبادت و شستن مسئله
 و احلی و موطوء حیوان احتیاطا غسل کند بنا بر قوی
 و موطوء و احلی میت غسل بخارد و احلی بنا بر قوی
 در غسل بیرون از آب بودن و عورت بجهت شستن
 شستن و حجت غسل بدست اگر چه از طهر مسئله
 هرگاه دندان با گوشت کنده شود مستحب آنست که
 غسل نمیشود و غسل و وضو لازم ندارد بخارج اعضاء
 دیگر که اندامی جدا شود مسئله هرگاه روی نرم
 با جیره را بتوان مسح کرد حتی بکشد آشتن خبر بر روی
 غسل یا وضو بسیار و در هر قدر که میتوان اهل افشاء بشود
 بنا بر احتیاط و تیمم هم بکند مسئله روی نامز و در آن
 احتیاطا جبهه غسل میشود و اگر بعد از آن غسل مستحب شود

احکام غسل است

که اگر پیش از غسل نشسته باشد احتیاطاً غسل را عاده کند مسئله
هرگاه پیش از غسل یا در صورتی که شخصی نجس صید الفست
و بعد از آنکه شخصی یا غسل بشکست و این که اگر آن کرده باشد و وضو
و غسل نشستن صحیح است و این برای بعد فقیه کند آن وضو را با هر
غسل و وضو را در هر دو صورت شده بوطوبت آن وضو و وضو
در وقت رکعت اول و وضو و غسل را عاده کند و اگر غافل هم
کرده باشد این طهارت احوطاً عاده کند مسئله هرگاه شخصی
نکستی از وقت غسل کند بقصد واجب خواه عالم باشد
وقت غسل را از حال علم باشد یا بشکرت بوقت احتیاطاً عاده
و غسل و غائبات است اگر محال آورده باشد غائبات مسئله
آب حوضی یا خزینه که در آنجا استنجا کنند آن غسل استنجا
غسل میشود مسئله چیزی در آنجا بود مسئله در وضو
و غسل وضو نیست هرگاه وضو از وضو و آب صافی غشی

احكام و فنون

اما این حرفی بحسب متعارف بعید است مشتبّه است
بعصب یعنی بکفر آب عصب است
و نمیدانند که کدام مباح است با هیچ یک وضو و غسل
ممنوعان کرد اما اگر از آن نجاست کند با وضو و غسل
کام است وضو منست قیة آن را اگر یک استعمال
ضمان معلوم نیست اگر چه خوب است که احتیاطاً هر دو را
برائے الذمه کند و اگر مشتبّه بمباح باشد هر دو را استعمال
کند یعنی دو وضو و غسل و اگر مشتبّه نجس باشد وضو
و غسل اصلاً آنرا استعمال ممنوعان کرد اما اگر یک امری
دو آب مشتبّه بجا آید برین دو نجس نمیکند فصل در احکام
وضو است مسئله هر چه نوشته در موضع وضو یا غسل
و بر پیده باشد باید مشست حجه وضو و غسل
مسئله چرت زدن یا خن و احتیاج نیست از آن
بغسل و وضو

و دست راست را بر دست چپ بگذارد و قضا کند و در وقت
 قربت نباید بکشد بحدت بر هر طرف مسئله هر گاه
 مشغولی مشغول بر کشتن میچکد از برای هر غازی ضرر لبانی
 در تعجیل مشغول نماز نشود و واجبست حفظ کند خود را چیزی
 مثل کتبه که تجاوز نکند بول از آن آن کتبه جای دیگر و از
 برای هر غازی بد کردن آن لایم نیست اگر چه احوط
 است برای احتیاط بزرگ نشود و هرگاه در وقت معینی
 قطع میشود بولش نمازها در آن وقت بجا آورد و اگر اقل
 واجب نماز ممکن شود و مراد از اقل واجب نماز نیست
 که افضل از آن موجب تحقیقات شده باشد لیکن با قتل
 واجب و بعد لیکن از دیگر کند احتیاط و هر بار بول خارج
 شود وضو کسب شود و اگر نماز بکشد و قیام کند اگر عسر
 و شد و بعد هم لیکن از دیگر بکشد بابت وضو و هم چنین
 است ملبوس و درین حکم با مسئله آب که غلت

داخل آن کنند مثل آب شور است میتوان رفع حد
 و خبث هر دو بات کرد اما در احکام اطلاق بیرون زد
 مسئله غسل جنابت کفایت این غسل میجو هم
 میکند نه بقیه بلکه با قصد تد اخل باشد بلکه میفقد
 که بدانکه اقل قضا لیکن شرعا چنین است قصد حصول
 متقنی داشت با شستن علی الاحوط کفایت میکند و اگر
 ندانم کفایت نمیکند مسئله هرگاه بجهت معالجه مرضی
 مسئله درانی مثل کثیرا و خوات سخی بر سر انداختند
 و چند روز هم باید باشند مسح بر روی آن نکند و وضو
 و غسل قی تبعی بر روی آن مسح بکند اما بعد از آن وقتند
 اعاده کند غسل و وضو را از برای نماز بعد علی الاحوط
 و نمازهای گذشتند این صحیح است مسئله
 بعد از وضو یا غسل طریقی مشیت نمیند و شکل از
 که استراحت از وضو یا بول کرد و یا نه مطلقا نجس است

و نا قی وضو غسلت مسئله هرگاه حدث
 بشکند اگر وضو ساخت باین حدثت و اگر با وضو
 بود و حدثت آمد که حدث سرزده باین با وضو است
 و اگر بقیه در وضو حدث هر دو دارد و شستن
 در تطهیر هر یک دارد حدثت مسئله وضو
 که این برای رفع حدث باشد مثل زیارت و تلووت
 قرآن و بودن با علمارت و غیر اینها نماز صیوات کرد
 بآن وضو چه واجب و چه سنت مسئله هرگاه درین
 غسل حدث افتاد سرزنند غسل تمام کند و وضو بسیار
 اگر برای عبادت و احتیاط اعماده غسل استقبل از وضو
 این احتیاط تورات میشود مسئله هرگاه شخصی تمام قصد
 در این امرت عبادی را بقسم متعاقب ندارد و علم بوضو
 بودن دارد و وضو کند غسل کند غسلش باطلست اگر

بعد از اول را می کند مسئله جمیع وضو صحیح مثل
 وضع انگشت بی بطوبت و دست باید صحیح بود و اگر
 غسل که لازم نیست بطوبت دست باشد بلکه بیشتر دست
 مثل جزو صحیح بوات کشد میشود بآن واجبید بماله مسئله
 خون مرقوع و جروحی که نتوان شست اهل اضطرار پاکست
 بجهت وضو با غسل بشوید و چیزی پاک بپوشید بپوشیدن
 بپوشیدن اهل اف و حکم خود مرجع و فرض پناات است که کثرت
 اگر برای بپوشیدن آن باشد که شستن بپوشیدن و نقلها
 مخصوص بپوشیدن آن دو امیکند اگر ظاهر باشد و الا بپوشیدن
 خرقه طهری بپوشیدن آن بپوشیدن و درین صورت وضو
 و در نکشیدن که احتیاط در وضو غسل اهل اف و کثرت خرقه
 است و وضو بوات است احتیاط نماید بقسم تنیم بکند
 و غان کند مسئله آب تا شستن شخص باشد شستن
 غسل بکند اگر آب وضو پاکست و اگر نجس است وضو

احكام و منقولات

پس آن وقت که بخت تقدیر و اجتناب بسیار در نماز واجب
 و عبادت دیگر با آن می تواند کرد مسئله هرگاه شخصی
 متعبد الیه باشد و قدری باطن و ماغراجه متعبد به باشد
 و در وقت که شست را می بیند که شست شده یا نه وضوء و عبادت
 کند شستن صحیح است مسئله هرگاه در طریقت کف
 و دست کفایت نکند مسح از موضع دیگر بگیرد و طریقت را مسح
 کند و از مسح گرفتن وضو لازم نیست اگر تقصیر محسوب
 کردن نباشد مسئله پیش از آن وقت وضو گرفتن
 واجب است هرگاه بداند که اگر تاخیر کند نماز در اول وقت
 است و وقت بیست و دو اگر صبر کند و بعد از آن دخول وقت وضو
 بسیار واجب است مسئله هرگاه شخصی سهوا یا غصبی
 وضو بسیار و از جهت تقصیر اتاقل است مسئله اگر شخصی
 سبک و متعبد الیه باشد و شستن تقصیر باشد و نماز

احکام عجمیات

این سه بر طرف نشد نریاد کند تا بر طرف شود **مسئله**
 خون بواسیر اگر مشقت در قطعش باشد غرض است
 مثل قروح جروح **مسئله** ششخی بعد از وضو یا غسل
 مانعی در بدن خود دید و شست و اگر در پیش بپوشید
 یا بعد مشغول است بآن وضو و غسل الکفای کند **مسئله** غسل
 حاصل کند که بعد شده **مسئله** یقین در وضو و غسل
 و شست و در تقدیم هر یک اگر پیش از نماز است
 وضو لباس از او اگر در باین نماز است قطع کند وضو
 لباس از دو بعد از نماز نماز کند شسته اش صحیح است
 از برای نماز بعد وضو لباس از **مسئله** غسل و نجاسات است
مسئله عدد و نجاسات دو آمده است روز و ناپایداری
 مرام گرفت که خون حبه و داشته باشد و خون و غلظت
 از حیوانی خون حبه داشته باشد و سنگ و خال
 صحیح است در ایام و شش و آب اگر در پیش آمده

جنب میشود احتیاطا در مرتبه بشوید تا بقیل مسئله غسلت
 منقضی آن محل نجاست جنب است در مرتبه اول و در
 مرتبه ثانیة احوط بلکه اقوی احتیاط است مگر غسل استنجاء
 با شستن مسئله از عرف جنب از وظی نجافیه و
 نحو آن احوط احتیاط است مسئله غسل طهر هرگاه
 داشت داشته باشی که از حرام گوشت یا طلال گوشت است
 پاکست و غسل بشوید مسئله ناخن مسئله
 مسئله بر آن خورده و خون در زیر کشیده روده بعد فرجه بهم
 رسید اگر خون استحاله شده است پاکست و اگر صدق
 خون میکند نجس است و هم چنین است غیر ناخن مسئله
 هرگاه غذائی پای دندان باشد و از دهان خون بیاید و
 آن غذا برسد با دهان پاک میشود بیا احتیاط نجی
 اگر خون بماند نجس پاکست جنب هم نشسته مسئله
 صاعه جنب هرگاه بپوشد از چیزی از عین صاعه بپوشد

تجدید از شستن در نجاست که بعضی از اجزاء قاطعاً پاکست
 باشند با حوضی یا هر آن و بعد از آن قیصر نکشند پاکست
 مسئله از بین بانها و غیره تا علم نجاست آنند
 پاکست و در صورت نزدیکی بعد احوط احتیاط است
 مسئله خون مشبه بنجس پاکست مسئله اگر در اثر
 در خون باشد که آبش بکشد و مسرطک شود و خوش آمد
 جنب نمیشود و هرگاه خرمای نارس بخورند و درج صحران
 ندانند مسئله از بین یا در لای یا خرمای یا لای یا خرمای
 نجس باشد با طریقت سرایت کنند و دیگران را هم نجس
 شود و بر آنرا بنشینند مسئله بر صاحب خانه لازم نیست
 که اگر اعلام کند مسئله محلی مسئله طعام خورده و نجس
 مسئله بر شستن مسئله و بر آب دید و احتیاط و دیگران را
 اعلام کنند اما خود نمی بخورد و بکسی بعد معاشرت

با آستان در آن علم کند که هر چه نجس است قطره کند
مسئله پنجم و نجس آن که خوف از آن بدن بخورند هرگاه
او را بکشند اگر خوف از آن جزء نجس است یا کست
نجس است مسئله حرام است نجس کردن مسجد و رفتن
آن و طاهر کردنش با قدرت واجب و طرف بیرون
از دیوار مسجد نیست حکم مسجد دارد بنا بر احوط مسئله آب
حکم آب دارد و نجس نشدن بملاقات نجاست
اگر چه کمتر از آن که باشد مسئله هرگاه قطره کرد نجس لایس
متنجس را بعد دید عین نجاست باقی مانده در آن
هر جا که علم دارد که عسله با نزع مر سیده است نجس است
و باقی دیگر پاکست مسئله نمد و مثل آن هرگاه
قطره مری شده باشد بعد از آن آب آن نباید
پاکست مسئله عسله نجس هرگاه بجای دیگر برسد

در مرتبه بآب تبدیل شدن لازم است و باقی دیگر قطره
مسئله و هم چنین است عسله بعد از آن که بجای دیگر برسد
مسئله آب اگر در آن نجس شود باید و بقیه قوام باید
پاکست اگر بعد در طح جو شدن آید نجس میشود و هر چه باقی
جو شدن آید و باقی نجس شود پاکست اگر چه نجس است
و این احتیاط ترک نشود مسئله مستحق نجس و شستن آن
هرگاه آب بکشند و کداخته شود و دیگر قابل قیاس نیست مگر باقی
آن بعد از شستن مسئله متور هرگاه نجس شود اگر
صله است داشت باشند و در نجس است که پاک نشود و آب
قابل مسئله هیمه نجس هرگاه لیس شود از آن نشستن و بقیه
از آن زغال شدن احتیاط کند بنا بر احتیاط و هم چنین از آن
زغال شدن اما فاکست شدن پاکست مسئله آب نجس شده
هرگاه سرایت در میان جماعت کرده باشد از آن برای آن

احمد بن محمد است

عشر و هجده باشد بر تحقیق که بدانند یا باعث شده باشند
لازم نیست اعلام کند و تغییراتی آنها مگر او که بصورت کنند
و ممکن باشند تغییر بین تغییر کنند مراد در این مورد خواسته نیست
بلکه تلافی مستند محصور حکوم به نجاست نیست مسئله
آب قلیل که در جدول شده می رود اگر شبیه به تسنیم یعنی این بابا
به پایین ریختن نیست نجاست بوقش سر است مسئله
و الا فله مسئله و سین لعل یعنی این آن جنس و بعضی
این آن پاک شود و مراد از نجاست بوقش سر است مسئله
مراد به پایین پاکست مگر او که علم نجاست آن مطلوب است مسئله
مسئله آن در طرف یکی مگر و یکی شتره شده بود است
و مخلوط کرده پس فضل مرش در آن دید و عید البیت
که این که این بود و این بود و این بود مسئله هرگاه
این بدن کننده شود و این شتره آن باطل است مسئله

یا جو دست به سرع از بدن کفزه شود اگر چه الحاح هم از بدن آن
به بدن بوسه جنب نیست مسئله هرگاه چیزی را شستن
عامر تنگرفت و جنب کرد بعد از این سید حد اگر جنب نیست
که عادت با هر طوبی استعمال میشود مثلاً غرات باید اعلام
کند و الا مثل فرشتن واجب نیست و بهتر اعلام کرد نیست
مسئله دود و روغن جنب و شعله آتش غلبه جنب
نیست لیکن هرگاه مجتمع شود و در آن اثری از روغن باشد
مشکل است مسئله هرگاه مثلاً طعام شستن را انجام
خورند و ممکن نیست بقر اوضاع و اسباب ایضا
و شستن میزبان مطلع است که لازم نیست اعلام کند
و اگر عام هم شوند هرگاه در کیفیت نجاست آن دارند
و ممکن است بقر آن باید بقر کنند و هم جنبین میزبان
نمیست به اوضاع و احوال و مسئله جنبین میزبان
مثلاً جنب شود احتمال بقر ندی بعد از آن میزبان

در آب قلیل نهد احوط است آب قلیل است مسئله
چاه هرگاه نجس شود برکت یا بوی یا نزه نجاست بکشد
آب آن تا تغییر بوی و طعم شود پاک میشود اما ما شیب چاه و اعضای
آبکش با تسبیح پاک میشود اما در غیر صورت قیصر که احتیاط
بعد و مذکور در اجنبی باید کنید آنها با تسبیح پاک میشود
مسئله احوط در استبراء حیوانات جلالت بعد از نزدال اسم
جلالت که شستن آنقدر مرمانی است که قرا بر او نشاء مرغ
است از جهت استبراء آن فصل در بعضی چیزهای که نجاست
است آب بر آن بیاشند هرگاه چیزی بوسسد به اعضای
سنت اما تسبیح پاک و غیره و کافر ظاهر آلت که اگر در زیر
باز آن باشد و هنوز با بر آن منقطع نشده باشد ظاهر
باشد و تسبیح در جاری در کما دایم متصل باشد ظاهر است
هرگاه بر شستن نروده که با بر طوبیت چیزی ملکه قات کند که اگر
ظاهر نباشد آب پاک میشود بوی و اگر از بر طوبیت

ظاهر باشد و تسبیح است شستن آن مسئله هرگاه
به طوبیت یا خنیر بوسسد به طوبیت یا با اهل کتاب
مصافحه کند مستحب است که دست را بنجالت یا با
بماله فصل در انزاله نجاسات مسئله در اجنبی
انزاله نجاست از جامه و بدن چوبه و غیره و طواف را
و از مشاهده و مساجد و ضرایح آنکه و از مشاهده و مساجد
و از مشاهده و ضرایح آنکه و از مشاهده و مساجد
مسجد نماز و غیره مسئله هرگاه چیزی طاهر بوسسد چیزی
نجس یا متنجس با طوبیت سرایت نکند نجس میشود
قطعا مسئله تسبیح زمین نجس هر چه بوسسد نجس
نمیشود مسئله نجاست ثابت میشود بعلم یا خبر و عاقل
بلکه ملک عادل علی الاحوط یا خبر دادن التسلیم اعمال در عرف
از آن باشد اما لبشک و مظنه ثابت عقود و در مظنه

نزد ملک ایلم (چون در او) احتیاجات است
 شریف و نجیب ظاهر میشود لکن با علم تبصرات یا خبر عدلین
 یا اولاد لیکه در دست راست است ^{سینه} هرگاه چهره
 در میان چشمند چیز ظاهر مشتبه شده باشد با هر طوبی
 بحر کدام ^{در ملاقات} نماید فرزند امانا نماد کردن بحریک
 از آنها جایز نیست ^{چهره} ممکن نشود غیر از آنها و هرگاه ممکن
 نشود غیر از آنها نماز کند با هر یک از آنها کفایت میکند
 لکن باید که در آنجا بعد از آن زیادتی باشد از
 عدد محسن یکی ^{چهره} و هرگاه آن هم ممکن نشود عیناً
 نماز کند و در صورت عدم اطمینان از عبادت شدن
 با یکی از آنها نماز کند ^{چهره} و هرگاه چهره
 لباسی باشند و در مرتبه باید دستار دهند علی الاحوط
 هر دو تقسیم یک غالب است ^{چهره} و هرگاه

در کتب و مباحث و غیره و درم بگو و معنی اولی از باب احتیاط است
مگر در کتب و آب یک دفعه هشتم کفایت میکند و در غیر اینها
هر جا که تعدد ضروری است باید محسول و آب حاصل شود
تا تعدد محقق نشود مسئله هرگاه در زیر آب یا محسول
آب چیزهای بنیست مثل خرمن مثلاً لکه در نهنگ یکفای
حساب میشود مسئله بدن در زیر آب گریه جاری
دو دفعه دست بر روی آن گذارد و بعد از دو شستن
حساب میشود اما آب قلیل در هر دفعه باید صبر کند تا طراوت
از مشرق بر غایت است برین مسئله هشتم این است
در مسئله اولی اما در غایت نایب از قوه احتیاط است مگر غایت
نخج غایت که تعدد نکرده است و نجاست و دیگر بخروج سینه
تغییر رنگ و بود مزه نجاست بهم فرساده و خورده نجاست
و در این معنی میشود با نجاست و نجاست بهمان پاک شدن

از آن جهت که باید شدت و هم چنین در
 غایط ایستیم که عسله اش فحش باشد و در مرتبه باید شدت
 مسئله فرافرا هوامه است ابراف زبان خود فحش کند
 احوط آنست که اول خاک خشک باد و بعد از آن
 در آب که در آن بود و بعد از آن آب با خالی
 نشوید و در مرتبه چنانچه از وی آنست که بعد از خاک
 نشوید و در آب نشوید و در آن خاک باشد که خاک
 شوات بار مالید پاک میشود و احوط و هوامه خاک
 ابراف زبان فحش کند کمتر از فحش مرتبه اگر نشوید
 پاک نمیشود و نجاست دیگر سه مرتبه با آب قلیل اگر چه
 هر دو آب بویید و بگردانند و بپزند و هم چنین
 سبب نجاست هم با فرفراهای بزرگ یا خرمی آب در آن
 آن جاری کنند و در آن آب آنچه بپزند و ابراف پاک

هر دو بویید و آورند و آنرا بر آب پاک بپزند و در آن سبب
 نجاست کین کنند و اگر نه آن سراج باشد که هر دو فحش آن
 بویید و در تمام یا بتوان فرافرا که در عسله را در نجاست
 هر دو پاک میشود مسئله هر دو فرفرا آب فحش آن
 باشد آب که یا جاری بآن نمرود شود بلکه فرفرا باشد
 اگر چه آب جاری هنوز نجاست که نرسیده احوط تعدد است
 و هم چنین هر دو با آن بآن نمرود شود و تعدد بویید
 نمرود پاک صلب برایت حاصل میشود با نمرود علی الاکمل
 فرفرا نجاست و هر چه فشار احتیاج ندارد بویید و در
 پاک میشود بشرط بخت تعذر در آنچه بخت تعذر است
 مسئله آنچه تعدد و فشار سراج با بویید و بپزند و
 در فشار و تعدد پاک میشود علی الاکمل مسئله
 فرفرا که بویید و در آن بپزند و در آن بپزند و در آن

مسئله اگر در موضع نجاست باشد و فراموش
 کند آنرا آن را در وضو بسیار بعد نمازش بیاید هر جا که علام
 دارد که آنرا طوبیست موضع نجاست بان رسیده با موضع وضو نشوید
 و وضو را عاده کند **مسئله** اگر پشت و دهنه مسکوک که در وضو
 کفایت نشده باشد نجاست شود پاک میشود بدو شدت اگر
 بآب قلیل هم باشد **مسئله** بود پیش شیرخواره که هنوز غذا نخورده
 نسته و شیرخیز در مسکوک و یا غیر نجاست و دیگر بآن
 نرسیده برنجین آب بر آن پاک میشود لیکن بیکه وضو مسکوک است
 بلکه اعتبار تعدد اقل است و هر دو جدا شدن عنایه است
 احوط است **مسئله** خون کبی مسکوک بدست باشد نجاست
 محال بر زمین یا غیر زمین که در آن اثرالستود پاک نیست بلکه
 باید آب شست و هم چوبینست چیزهای صیفی مثل شیت
مسئله اگر خون در آب کوبشست که میجوشند برین نجاست

مسکوک هر چند قلیل باشد و قیما باشد و خرج اگر خون را از آب
 ازال کنند پاک میشود **مسئله** آب خون یا آب که در خون
 نجاست شده مثل خون متفویض یا نماز که از مسکوک
 ویژه عرف اگر در آب کمتر از آن کوبیده و قیما نجاست میشود
مسئله حتی مسکوک نجاست شده و کبی لای بوات باشد
 و در آب کوبیده جاری بودند که آب در آن نفوذ کند و برتبه
 بنا بر احتیاط و مضامین نجاست آن آب پاک میشود **مسئله**
 اگر چه غلظت یا نبات مسکوک نجاست میشود و پاک میشود
 اگر چه بآب قلیل نشویند **مسئله** آب اماله هر گاه کوبیده
 و تغییر بوی نک و بوی ویژه نجاست است است باشد و هر چه
 نجاست در آن بنا باشد نجاست نیست پس ناقص و ضرر
 هم مخو اهدا بود **مسئله** دست غسل دهنده سیت
 بعد از آن غسل بالقیح پاکست **مسئله** هر چه چرب تر بود
 تا خون با مسکوک شستن ازاله نجاست کند دست

که پاك نشود آنگاه پاك نشود و اگر آنگاه پاك نشود
 نفوذ کرده در آن چنانچه بر این تقدیر پاك نشود
 مسئله هر چیزی بجز آب و مرتبه باید شست علی الاحوط
 الاطراف که با آب تلیل شده مرتبه باید شست و بول در آب
 جاری بمرتبه کفایت میکند مسئله بر مایه که در سیاه
 دارد هرگاه نجس شود باید بجز قسم که ممکن شود بشوید و غرض
 در دفعه دوم بلكه کردن تا پاك شود مسئله کشش هر
 ظاهر آلت که سرخ کردن در روغن و در وسط طعام گذاشتن
 عیب نداشته باشد و همچنین است فرما در آتش و نجس
 این خصوصاً اگر سیره آن برون بیاید و سترک نکند و اشکال
 است از جهت حلیه مسئله آب فرما که روشن آید بنا
 بر احتیاط نلشانی که میشود پاك میشود و نجس نیست هرگاه
 سرکه شود و نجس آب بکشد بنا بر اقوی مسئله غدا ای پاك

ندان هرگاه نجس شود و دفعه دهان را بر آب پاک کنند
 و چیزی که آب طای در آن نفوذ نمیکند یا محتاج به بشویدن است
 اشکال است مسئله آب است هرگاه بمرزج با آب نجس شود
 و اگر عود آشت شده و در آن بوجه تسبیح اگر تمام کرد بدفعه عود نجس
 نشود تا قلی است مسئله از همین جهت که آلت آنرا
 کرد اگر نقد باشد پاک است مسئله خون در دهان با آب
 دهان سترک شود و بود نشستن حرام نیست بلکه سفطه
 هم نیست احوط در روزی فرو نهد است این احتیاطی است
 مسئله غذا در دهان هرگاه خون مانده بود و بود نشستن
 نیست مسئله چیزی تنجس در خانه باشد آب تلیل بر آن بپزند
 و بشویند و اگر نجس ظاهر است که کشته شده و بیفشانند و غسل
 آن را جدا کنند و دیگر آب آن بر نهند تا بسود و نجس
 نکند پاك میشود حتی بوی نجس در صورت عدم نفوذ آب نجس
 در آن و اگر شست و با التیفات آنرا بوی نجس نماند

و نماز جماعت است
پاک میشود و سجده ندارد ^{مسئله} چنانچه کسی در نماز
که چنین شود بپاشیدن و حین پاک نشود نه عذای که پاک
و بدانند باشند فصل در نماز جماعت ^{مسئله} هرگاه شخصی قصد
ایستادن ندارد و میخواهد احتیاط بجا بیاورد جماعه مأموماً
میتواند اما قنوت اقتدا در آن نماز اعوط است ^{مسئله}
هرگاه مأموم تسبیحات اربع سه مرتبه باید بخواند و امام
یک مرتبه بخواند اقتدا با او نکند بنا بر اعوط و اولی را که امام ^{مسئله}
خواند قریباً الی الله اگر چه یک مرتبه را واجب نداند اگر اقتدا کند
ضرر ندارد ^{مسئله} مأموم در رکعت چهارم ^{مسئله} بفرمان
که در رکعت سیم فرادی شده عجبه تا صلیه بشدن
نمازش صحیح است اما ط و اولی اعاده است ^{مسئله}
هرگاه شخصی نماز ظهر یا عصر امام اقتدا کند بقصد اداء
و در رکعت آفرین فرادی شود و نماز عصر صحیح با امام

قصد کند ضرر ندارد ^{مسئله} هرگاه شخصی ایستاده
بماند و در رکعت اقتدا کرده بماند اگر ظاهر است
حال اقتدا مثل سکوت و غیره احتیاط آنست که
با قصد فرادی کند و یا عدول به مستحبی کند اگر قضاء
یقینی ندارد و تمام کند یا قطع کند مستحبی را پس اگر آن
اقتدا کند ^{مسئله} هرگاه مأموم پیش از امام سر را
مركوع یا سجود ببرد و بماند بركوع دو عده عجبه متتابع
نمازش باطل است بقدر در یقین بطریق اگر چه در
سجود او زیاده مرکب نشود ^{مسئله} اگر کسی ایستاده
نماز است و در صورتی که مركوع کند مأموم ^{مسئله} پیش از امام
در حالتیکه امام مشغول قرائت باشد و هم چنین اگر امام
پیش از خواندن ذکر مركوع عده ^{مسئله} اگر چه در وقت نماز
کند نماز ^{مسئله} سر او را بلند است از برای مأموم در نماز
مجبوری که صوت یا حجره امام را میشنود که سکوت در

فراست که باطل است و برای رد اینست که باطل است
 در این مقام **مسئله** هرگاه شخصی با اندک اکتفا
 در حدیث و کتاب معین تواند کرد احوط است که صبر کند تا امام
 از آن خبر دهد و اگر کسی را علم تکبیر بگوید و بگوید **مسئله**
 هرگاه شخصی در نماز تا فایده باشد که جماعت بخوابد
 و اگر خبر شنید از وفات بیکر کت اول جماعت **مسئله**
 است از برای اوقاف تا فایده چند پیش از تکبیر گفتن
 امام باشد **مسئله** و در نبود امام از صغیر بگوید
 بعد از آنکه باطلی بشود و نماید در این گیرش شاید تقریر
 نباشد **مسئله** و در این فرات امام بخواند و قصد
 راوی کند **مسئله** اما هرگاه از سبب بگوید مقصد
 آنست که امام در سجده باشد **مسئله** هرگاه امام
 پیش از آنکه بر سر سجده افتد امام را بگوید

بعضی بر این میگویند که گفتند اکتفا صبر کند و اگر زیادتر است
 آنچه هر چه میسر شود بخواند بنا بر احوط **مسئله** امام چه
 نماز نشسته باشد یا نشسته از آن برای نماز مشغول گفتن
 ندارد **مسئله** هرگاه شخصی ندانست که رکعت چندیم
 است گفتند اگر در حمد و تسبیح نماز قرآن الحاق شود
 و رکعت تا پنجین نهند و حمد و تسبیح را خواند و در آن
 از حمد تمام نشده بود رکعت بعد بخواند که رکعت
 چهارم بوده احتیاطا نماز را اعاده کند بعد از آنکه **مسئله**
 اگر بعد از آنکه باطلی بشود و نماید در این گیرش شاید تقریر
 نباشد **مسئله** و بجزر عدلین یا ائمه اگر در این سلیح
 که آنرا احوال ایشیان با فایده است و سلیحی با ایشیان
 احوط و برین صورت اعتبار اهلان است و در وقت
 احتمال دارد که بر اهلان این عبارت نباشد **مسئله**

در نماز جماعت است
 و اگر امام را باید بعد از نماز شستن احتیاط اعاده
 کند از برای مأثورین با که نیت و اعمد کردن امام است
 اگر چه لازم نیت مسئله هرگاه امام رکوع مرتبه و ما
 در تسبیح اربع است زیاده از یک مرتبه آن قدر بخواند که تا
 امام رکوع است بوسند بنا بر احتیاط مسئله مأثور
 در تسبیح رکعت دوم حمد و تسبیح را امام که رکوع رکعت
 در رکعت باشد متتابعیت کند و احوط آنست که فقط
 استغفار کند و حمد و تسبیح را بخواند مسئله مأثور یا عذر
 رکعت ششم یا چهارم منجیل رکعت اول یا دوم حمد خواند
 در رکعت یا بعد از نماز است اما تسبیح خواندن تسبیح در رکعت
 مسئله هرگاه مأثور و هر رکعت ششم یا چهارم یا سوم
 که تسبیحات اربع در رکعت نماز است آمده که امام رکوع

رکعت اگر میتواند یک مرتبه بخواند و هر رکوع با امام بوسند و اگر نرسد یا حشمت
 فرادی کند یا یک مرتبه بخواند و رکوع و در سجده با امام بوسند و احتیاط
 نماز شستن اعاده کند یا تسبیح بخواند و متتابعیت کند و بعد احتیاط اعاده
 کند مسئله ساقط است و در رکعت اول تسبیح نماز جماعت
 رکعت حمد و تسبیح از مأثور و هرگاه مأثور باید حمد و تسبیح بخواند
 احتیاط بخواند اگر چه نماز جماعت باشد مسئله باید احتیاط
 جماعت بتدریج تکبیر بگویند خواه صفت اول باشد
 خواه غیر آن بقسمی که در نماز مأثور پیش یا اعلام زیاده از یک تسبیح
 نباشند احتیاط در رکعت بیست و نهم تکبیر است مسئله یا مستحب
 نیت رکعت باشد حیاتی در آن وقت دست بالا ببرند
 به نیت کردن لا حق فرمودند مسئله هرگاه مأثور در نماز
 چهارم هیچ صورت امام را نشود و رکعت است خود بخواند
 قرآن مطلقه و فقط هر رکعت در نماز که امام رکوع رکوع
 در هر رکوع اگر نماز است که رکعت چهارم باشد آید بخواند و بوسند

در نماز جماعت اگر کسی در وقت اول است و احوط آنست
 که پیش از آنکه امام را بشنود در آنجا ایستاده و اگر صوت
 امام را بشنود و بگوید و اگر نماز اخطا باشد و اگر بگوید و اگر
 اخطا باشد آنکه گفت است و قرائت خواندن مکرر و هفت
 مرتبه است ~~مسئله~~ و اگر در وقت قطع کرد و در وقت
 جماعت باشد اگر در وقت فریضه را فرادی کرد میتوان باز
 جماعت است اینست که بشرط آنکه قضاء یقینی مجزئند است
 باشد ~~مسئله~~ ما موم در غیر رکعت اول نشستن هم عینا فریضه
 است و اگر در وقت امام است نشسته خود را رکوع برود و در سجده بار
 بر نشسته اگر چه سجده دوم هم باشد و هم چنین است و هر
 اول آنکه در حال صیام امام تکبیر بگوید و احوط در هر صورت قصد
 فرادی است یا بعد از اتمام اعاده است ~~مسئله~~ اگر پیش
 از امام سهوا سلام و احوط آنست که بعد از آن
 باز بگوید و در سجده سهوا قرآن الله عجا و در رکوع

گفت به قصد اینفراد احتیاط نماز را اعاده کند ~~مسئله~~ هر چه در
 وارد شود که یک امام را تب و احوط در نماز باشد
 یا فارغ شده باشد و در تعقیب باشد و قرائت فرادی
 نماز کند و نماز توسطاتی باشد یا نماز ایشی و در بقضاء و لا محاله
 هم باشد چه در با شکی و چه نزد یک یک محض باشد
 چرا که پیشی با شکی از ایشی چه عقب و چه با جد جانی
 ایشی اذات و اقامه مکرر جانی نیست اگر چه امام جماعت را
 هم نشناسی ~~مسئله~~ شخصی که نماز قضاء یقینی فرموده
 داشته باشد نماز مستحبه را ترک کند یا احوط و اگر در نماز
 را حبس باشد خواسته باشد عدول به مستحب کند که در جماعت
 کند نمیتواند بنا بر احتیاط و در عدول بقضاء و غیر صورت
 نشیبات اشکال است ~~مسئله~~ نشستن است امام
 و ما موم اعتبار ندارد مگر آنکه ما موم نشستن مجزئ
 منو کند مثل آنکه نشستن منو باشد که در سجده یا در سجده

اعتبار دارد بلیک سجده دیگر بکنند و هم چنین در هر رکعتی از نماز
حتی در رکعات مسئله امام در رکعت سیم مسئله حمد بخواند
و در هر رکعت دو مرتبه باشد باید اوست حمد و سوره بخواند با قدر
و اگر در رکعت بتواند بخواند بدل بیاورد یا تکرار کند یا در هر
بخواند بقاعده رکعت و در محل خود مسئله مأموم سوره از سجده
بودنشست دید که امام در سجده است متابعیت کرد و بعد
معلوم بشد که سجده دریم امام بوده سجده دیگر بجا آورد بعد از آن
اعمال احتیاط نماز را اعاده کند مسئله مأموم ششش تکبیر احتیاطی
بخواند از تکبیر الا حرام امام میتواند گفت مسئله هرگاه شخف
دارد بوجوب جماعت بزمینه ششش نداند چه نماز است قضای است
یا اداء یا ظهریه است یا اخفائیه استند اکتد خود نداند مسئله
هرگاه شخف نماز مغربش را حبسنا استند اگر در وقت قیام ششش کرد
که این رکعت سیم است یا چهارم صبر کند تا امام رکوع را بگوید

سجده بقیست را بجا بیاورد پس معلوم شود و ضرورت دارد مسئله
نماز آیات هر یک به دیگری استند استخوان کرد و لا ینام
نیت که امام اعلام کند مأمومین را که چه نماز است و اما
اگر بوجع اول فرساید در رکعت رکوعه صبر کند یا رکعت
دیگر هرگاه امام بعضی سوره بنا داشت و فراموش کرده
بخواند بوجع رکعت استیمه سنی بر احتیاط است و هر نماز
خوب رعیت مثل و نزهه ماد الیه فرقی بین باقی است و اما اداء
است و از برای هیئت اگر بجا بیاورد این نماز را بلیک
قرینه کفایت میکنند مسئله شخف در رکوع اول
ششش میکنند که امام رکوع بود در سجده یا لا اعتبنا از آن
شکستن و یا جماعت است مسئله طویل از برای اهل نماز
ست میان مردان و زنان خود نداند مسئله شخف
عادل و ششام به بی معنی بکنند یا سستی مشغول اما اگر توبه
کنند یا نماز اول است مسئله مأموم پیش از امام تکبیر گفت
بعد بلیک شد یا عدول بقراوی کند یا عدول به بی

کند اگر چه در وقت نماز و بعد از آن و قطع کند و بکثرت آن حرام را بعد
از اتمام بگوید و آنرا نماز معتبر باطلست **مسئله** نماز جماعت مستحب
است و در جمیع نمازهای واجب و خفوی نمازهای برپایه
و جماعت در جمیع نماز واجب و نمازهای مستحب و بعد از آن
باعتبار آن و کسی که قرائتی صحیح نیست با قدرت باید گرفتار
آن **مسئله** با کسی که جماعت کردن نمازهای واجب اصل
است و اگر چه نماز را با خود مستحب باشد مثل نماز عید و
در آن نماز و نماز واجب که قضا کرده شود از غیر و وجه توفیق
یا غلبه بر آن که نماز را با خود با شد و سختی مستحباً خواهد گنجاند
اما در وقت **مسئله** نماز بر هر یک از دو یک است اما اگر
قضا باشد و آن **مسئله** صلوای جهریه با خفایه و عکس آن
نیز جایز است و قصر را با تمام و عکس آن بلکه نماز طواف میوه
و عکس آن جماعت می توان کرد اما نماز مستحبی جماعتی
می توان کرد و نماز طواف با تمام **مسئله** نماز مستحبی

بوی که در رکعت اول خود را در رکعت دوم بخواند **مسئله** باید طاعت
 آورد تا آخر سبقت امام را بکسینند و اگر تا آخر ضحی مانده باشند خود
 بخوانند و در هر رکعت باید نصف پیش از خود را بکسینند بنا بر احتیاط
 و اگر همان نصف خود را بکسینند کفایت نمیکند تا آخر احتیاط
 نماید در هر حال نماز با جمعی اگر نخوانند یا بکسینند بکسر آن که
 امام پیش از او باشد حایل برایش خواندن **مسئله** اگر حایل
 پیش از او باشد که دیده شود خواندن او را اما اگر شبیه باشد احتیاط
 احتیاط است **مسئله** اگر در بین نماز حایل بر او باشد و نماز
 نماز جماعت باطلست و اگر بگذرد مثل حیوان یا آدمی خود
 نداند **مسئله** باید حایل را بکسند و اگر امام زیاده از بکسیند
 بکسند تا آخر طاعت با جمعی بنا باشد احتیاط را اما سر شبیه در رکعت
 با جمعی بکسند تا آخر طاعت با جمعی اگر امام حایل
 خواندن او را **مسئله** اگر در نماز جماعت بدو برود و او را

نماز امام یا اگر تا آخر سبقت از او بکسند و در رکعت دوم بکسند یا اگر
 احتیاط است که از جای ایستاد و امام تا پای سجده مأثوم
 پیشتر از بکسند و شاه قیفاط باید بنا شد و همچنین بدین
 صفوف مأثوم و اگر در بین نماز حایل باشد حایل شود و زیاده از
 سبقت بر قصد فرادی کند بنا بر احتیاط **مسئله** وقتی که فرادی
 باشند و دیگر عددی بجماعت پیش از او باشد **مسئله** جایز است
 که مأثوم پیشتر از امام بایستند بلی در هر حالت مأثوم قدری
 سبقت قرآن امام باشند حتی در سجده و کفایت میکند **مسئله**
 شخصی در جماعت اگر قصد استندال کند و سجده بخواند
 یا سکوت حایل نمیشود نماز نشین باطلست اگر چه پیش از آن نماز
 جماعت کردن بنا باشد مثل نماز بر پیشانی **مسئله** باید به شخصی
 مایل واحد استندال کرد اگر فاسق بداند یا پیشانی سجده او را
 استندال کند که نماز او باطلست **مسئله** اگر امام حایل
 باشد که امام حایل بکسند یا بکسیند یا بکسیند یا بکسیند یا بکسیند

یا مجلس نماز مشغول باشد یا چنانچه که عاقبت در رکعت کج
 منع میکنند اگر از ترک است شدت به کناه بکیر و با اعتنای
 در زمین نداشتن یا اگر که در عاقل خیر حال او بد کنند و مشغول
 کند یا محلی معتبرین در زمین با او باشند کنند و در آنکس که در
 بمقتضای بدون حصول و مشغول است یا علم بعد
 است یا چنانچه که است اگر اعتقاد با امام حاضری
 که عاقل سید الهی و بعد معلوم شد که او که منقول قریب و غیر
 او است اما این هم عاقل است غایت صحیح است و اگر به شغل
 معیت با هم اقتضا کردی بکمال او که حاضر است بعد معلوم
 شد که غیر او است اگر چه او را هم عاقل بدانند غایت باطلست
 اگر چه در بین نماز با شکی است اگر در بیت نماز عذری از برای
 امام برسد مأموم باقی نماز نشی عدول با امام دیگری میتوانند
 کرد و بنا بر آن است جای است از برای مأموم در حال
 احتیاط عدول به فرادی کنند اگر چه در آن هم قصد نماز

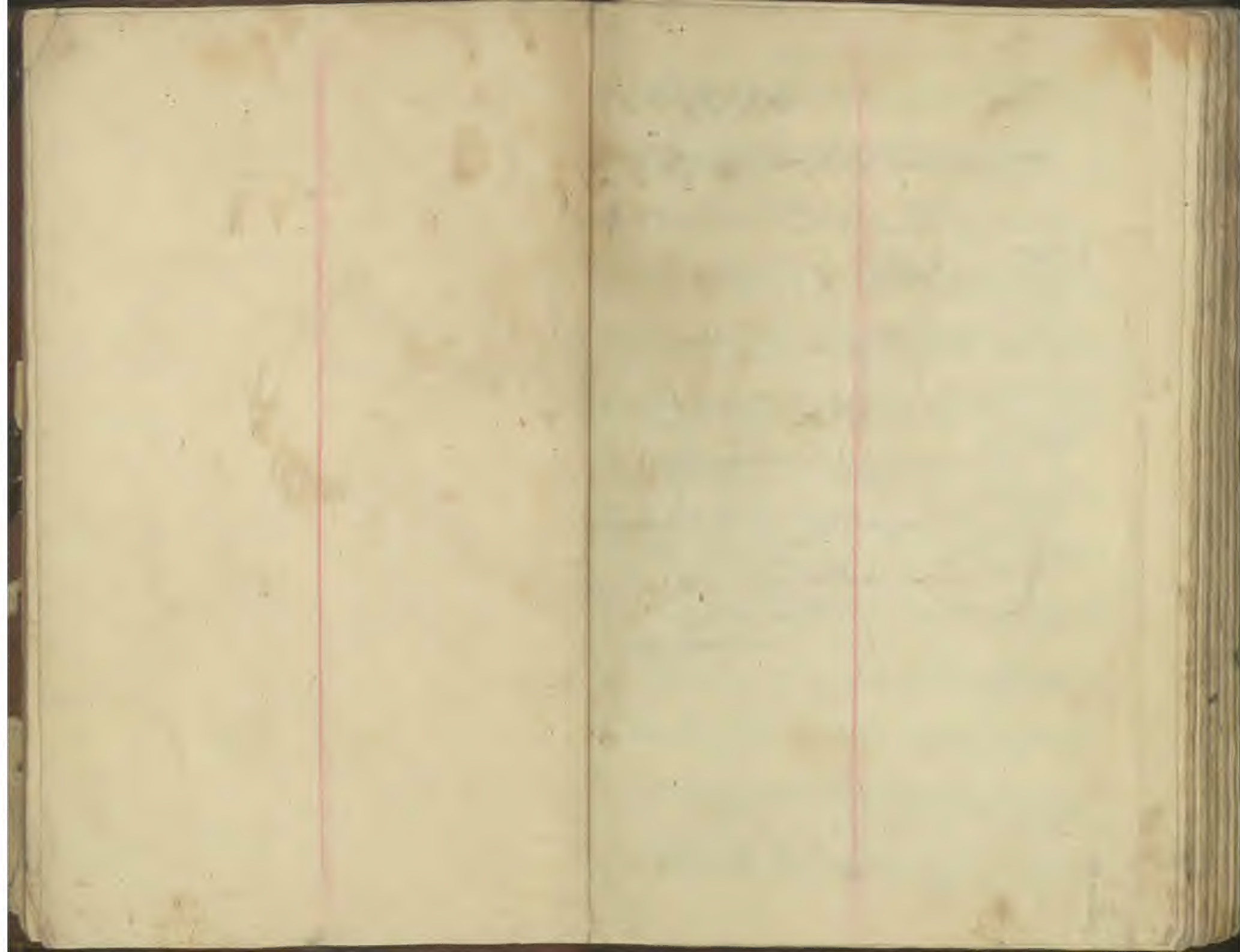
در رکعت اول و دوم و در رکعت اول و دوم و در رکعت اول و دوم
 حمد و سوره و در رکعت اول و دوم و در رکعت اول و دوم
 امام را بشنوند یا اگر نشنوند اصل به نیت قریب مشغول
 نماز است حمد و سوره را و اگر آنجا نشنود هم خواند و اگر عذر
 احتیاط باشد مستحب است بدگری مشغول نشوند مثل آنجا
 الله و الحمد لله و صلوات و اول تسبیح است مسئله اگر امام
 در قنوت باشد که مأموم تکبیر بگوید مستحب است متابعت
 کند بخاندن قنوت لیکن نه بقصد قرائت و هم چنین
 در تشهد هم متابعت کند اما نشستن سجده و طاعت
 و در رکعت دوم خود نشستن قرائت را احتیاط کنند اگر چه
 صلوات و سوره هم باشند و در رکعت آخر امام اختیار دارند
 بنویسند متابعت تا سلام و اعیانند و اگر میخواهند
 سر از سجده بردارند یا بنشینند یا برخیزند و نماز تمام کند مسئله
 بلای نیست عدل آنکه قنوت نماز خود را بر افعال نماز

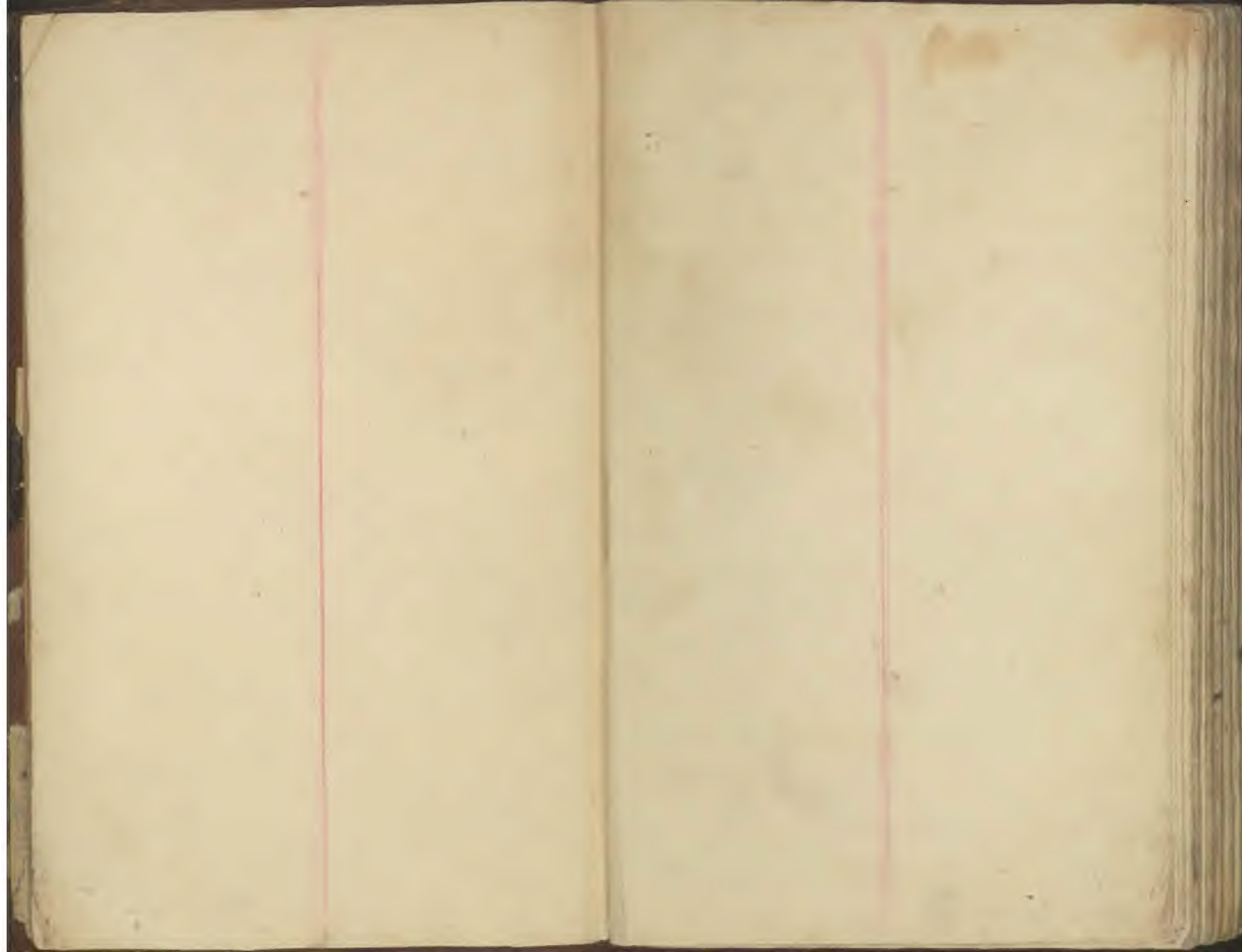
در نماز حجا عیشت

امام چنانچه جائز نیست تأخیر افعال نماز خود از افعال نماز
 امام عداً تا آخر فاتحه و اگر عداً بچنین کرد گنہگار است
 و نماز کردن او با جماعت با تقدم عمدی و تأخر فاتحه محلی
 اشکال است و احوط است و است و احوط آن اعادة
 نماز است و اگر سهواً چنین کند مثل او که پیش از امام
 بکوع رود مثلاً اگر ممکن باشند بکمرته و در واجب عمر اگر چه
 نمازش صحیح است هر چند احوط اعاده نماز است
 و در صورتیکه پیش از امام از رکوع سهواً راست نشد و متابعت
 کرد و هر دو تارفت بکمره و متابعت کند امام با و سید
 حاضرند اید و اما اگر عداً بماند و متابعت نکند گنہگار است
 و اگر صحیح و احوط اعاده نماز است و اگر تارفت بکمره
 امام با و سید خودند اید و بهمان حالت باشند
 متابعت در احوال واجب نیست مگر او که نشنود صوت امام

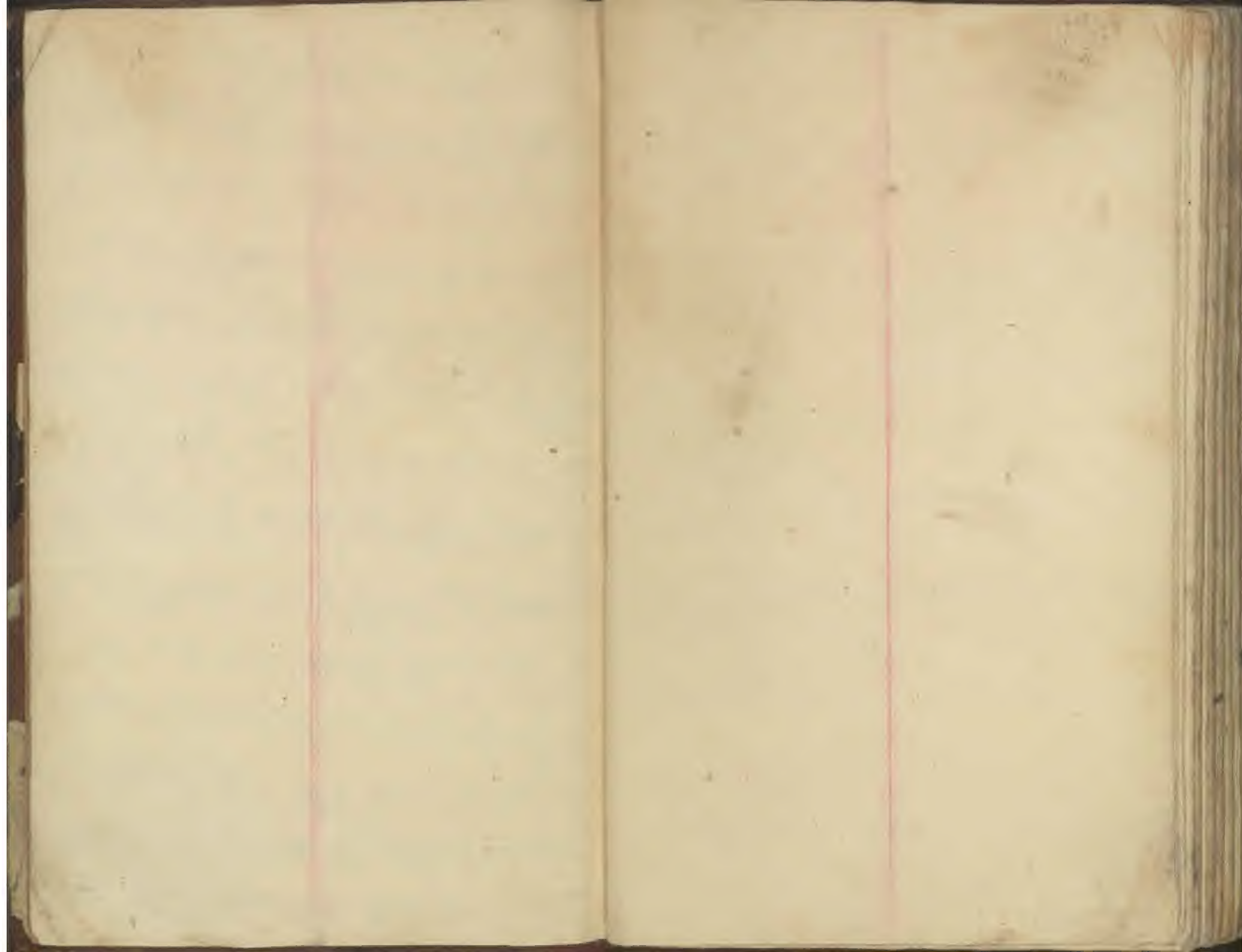
احقیقاً بی شک نیست نه از روی بلکه از طریق که علم باقره امام داشته
 باشند متعین است و اما اگر سهواً چیزی از تشهد
 افتاد و حجت را بقصد مرتبه اعاده کند **مسئله** واجب است
 بکفایت الأحرار بعد از امام بگویند و همچنین است سلام و
 اما هر چه بعد از عید است از امام بگویند احتیاطاً نماز را
 اعاده کنند مگر در آنکه قصد فراموشی کنند و بگویند و اگر سهواً
 بیشتر بگویند احتیاطاً بعد از امام باین بگویند و دو سجده سهواً
 به نیت مرتبه بجا آورند **مسئله** هرگاه امام بعضی از ائمه
 قدرت بر دور دست خواندن نداشته باشد و ما توم دور
 خواندن صد اتمند کنند

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or historical document. The text is written in a cursive style and is arranged in approximately 15 horizontal lines. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is a form of Arabic calligraphy, possibly from a manuscript or a historical record.

[illegible]

قد فرغ من تصنیف این کتاب
در شهر کربلا

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

این کتاب در بیان فضائل
و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام
و در بیان حقایق دینی و اخلاقی
و در بیان اسرار ربوبی و ملکوتی
و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی
و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

و در بیان حقایق علمی و فنی
و در بیان حقایق تاریخی و جغرافیایی
و در بیان حقایق طبیعی و کیمیایی
و در بیان حقایق ریاضی و نجومی
و در بیان حقایق فلسفی و الهیاتی
و در بیان حقایق سیاسی و اجتماعی
و در بیان حقایق اقتصادی و فرهنگی
و در بیان حقایق هنری و ادبی

۱۷۸۱

از روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

در روز دوشنبه ۱۷۸۱
در روز دوشنبه ۱۷۸۱

